

2000

מחברים את עם ישראל

וְאֵל מִיזֵּי וְאֵל מִנְחָתוֹ
לֹא שָׁעָה
וַיִּחַר לְמִיזֵי מָאֵד
וַיַּפְּלוּ בְּנֵי

גַּם אִם אָדָם מְרִיֵּשׁ אַכְזָבָה, קִנְיָה אוֹ כַּעַס,
עָלִיו לְדַעַת לַעֲצֹר וּלְשַׁלֵּט בְּעַצְמוֹ, לְקַחַת
אַחֲרֵיָהוּ עַל מַעֲשָׂיו וְעַל הַדֶּרֶךְ שֶׁבָּהּ הוּא
מִתְיַחַס לְסוֹבְבִים אוֹתוֹ. אִסּוּר לִתֵּת לְקִנְיָה
אוֹ לַכַּעַס לִנְהַל אוֹתָנָה. בְּמִקּוֹם לְהִסְתַּכֵּל עַל
מָה שֵׁיֵשׁ לְאַחֲרֵים, כְּדֹאִי לְהִתְמַקֵּד בְּעַצְמוֹ,
לְהִשְׁתַּפֵּר וּלְהַעֲרִיף אֶת מָה שֵׁיֵשׁ לָנוּ.

אין לערוך בשעת התפילה - תמונה שטון נבירה

זמני השבת

ערים	השבת	השבת	ר"ת
ירושלים	17:58 (17:38 דק')	18:48	19:29
תל אביב	17:56	18:46	19:26
חיפה	17:57	18:47	19:27
באר שבע	17:58	18:48	19:28

הזמנים על פי לוח 2000 לשיטת זמני "אור החיים"
המופץ יהיה ביום ראשון שעה 10:43 ו-2 חלקים
החודש הראשון של תשפ"ז עומד להסתיים.

חודש שהיה עמוס וגדוש בעשייה רוחנית ועבודת
ה' - ימי רחמים ותשובה, התעלות ושמוחה.
מעתה, נכנסים לתקופת שנה ולחודש חורף
סגריריים שהיו בעזרת ה' מלאים בגשמי רצון
וברכה. רגע לפני שירח האיתנים חולף, ניקח עמנו
יציד לדרך את ההתעוררות לתשובה, הקבלות
הטובות, התפילות, הקרבה לה' והשמוחה - שילוו
אותנו לשנה טובה ומתוקה.

ע"מ
12

אבא, אמא,
אני לא שקוף בכלל!

הרב יצחק רבי

ע"מ
8

תעזבו את ההגה
ותתחילו לתת גז!

דולב דיוזביץ

ע"מ
5

הצמיני ממונטנגרו שהתגלגל
לשולחן בית ההוראה

הרב ניב עזיז

ע"מ
4

לא נשאר לו כלום
חוץ מדבר אחד!

הרב יהונתן ענבה

ע"מ
2

יש לך 12 יום לעצב
את תשפ"ז שלך!

המקובל הרב יוסף ביטון

עוד לא מאוחר לקבוע אין תיראה השנה שלך!

א. מהי המעלה הגדולה שיש בקריאת הפרשה 'שניים מקרא ואחד תרגום'?

"בעזרת ה' יתברך אנחנו מתחילים את השנה החדשה. כתוב בפסוק: "טוב אחרית דבר מראשיתו" - כשנזכה לאחרית טובה של השנה הזאת, נזכור שהכל התחיל בראשיתה. ישנה הזדמנות לאחר החגים וימי הטהרה הקדושים שעברנו - להתחיל התחלה חדשה וטובה.

העניין של 'שניים מקרא ואחד תרגום', בראש ובראשונה הוא חיוב הלכתי. מרן רבי יוסף קארו זיע"א בספרו שולחן ערוך (סימן רפ"ה) פסק זאת להלכה, ומקורו מנמרא מפורשת במסכת ברכות: לעולם ישלים אדם פרשיותו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותו עם הציבור מאריכין לו ימיו ושנותיו.

שנית, יש בזה רבדים עמוקים מני ים. רעיון השלמת הפרשיות עם הציבור - שאדם נהיה חלק מפעולה שעושים כלל ישראל, וכשהוא מגיע לקריאת התורה בבית הכנסת, אחרי שהוא קרא בעצמו 'שניים מקרא ואחד תרגום'. זאת אומרת, שהוא הכניס את הפרשה של

השבוע לתוך מערכת החיים הפרטית שלו, בד בבד עם היותו חלק מהציבור. כל המשלים את פרשיות התורה עם הציבור על ידי קריאת 'שניים מקרא ואחד תרגום', זוכה בעצם למה שכתוב על תורתנו הקדושה: "אורך ימים בימינה". זאת אומרת, הוא הפך להיות חלק מהימים של התורה.

למה הוא מקבל אורך ימים? כי הוא מתקן את עצמו על ידי הקריאה הזו. אנחנו קוראים, אנחנו לומדים, אבל אנחנו לא יודעים מה הפעולות הגדולות שנעשות בזכות זה בנשמה שלנו. "אורך ימים ושנות חיים". אלו שני דברים שהוא זוכה להם. מאריך שנים - כפשוטו, ומאריך ימים - שהימים עצמם יהיו מבורכים. כלומר, לא רק אריכות ימים אלא גם איכות חיים.

בזמן שאדם קורא 'שניים מקרא ואחד תרגום' הוא מתחבר לתורה. הוא מעיין ברש"י, מקשה קושיה, מסתכל בעוד מפרשים, פותח ספרים, רואה שכיוון לדעת אחד מהגדולים, אפילו הוא מחדש מעצמו, ככה הוא מתחבר יותר ויותר לתורה דרך פרשת השבוע. כידוע, הכל כתוב בתורה. מי שזוכה לעיניים נקיות רואה את הכל כתוב בפנים.

חושג ביהדות

"ערב שבת בין השמשות"

זמן מיוחד לקראת סוף בריאת העולם, ברגעים שבין שקיעת החמה של היום השישי לבין כניסת השבת הראשונה. חזמניו ז"ל במסכת אבות מונים עשרה דברים על טבעיים שנבראו בעת הזו. שעת המעבר הזו - שאינה יום ואינה לילה - שימשה כמו גשר שבו הוטבעו בחומר חוקים ונסתרים, המאפשרים לניסים להתפרץ לתוך סבך העולם.

דברים שחייבים לדעת על "תוהו ובוהו"

1 הביטוי "והארץ הייתה תוהו ובוהו" מתאר את המצב הראשוני של החומר בתחילת הבריאה.

2 רבותינו ז"ל מסבירים, כי "תוהו" זה קו ירוק שמקיף את כל העולם - וממנו חושך יוצא, ו"בוהו" אלו אבנים חלקות ונקובות המשוקעות בתוהו - ומהן מים יוצאים. כלומר, "תוהו" ו"בוהו" אינם מושג מופשט בלבד, אלא תיאור של יסודות ממשיים שעמדו בבסיס העולם הראשוני - קו האופל שהקיף את הבריאה, ואבני היסוד שממנו נבעו המים.

3 לפי הרמב"ן, "תוהו" הוא החומר הראשון - יסוד דק מאוד וחסר צורה ש"אין בו ממש", אך הוא הכוח הראשוני שממנו יוצא כל הנברא. בעוד "בוהו" הוא הצורה שהולבשה על אותו חומר.

המאמר הראשון: "הי אור", לא סימל רק את בריאת התאורה, אלא גם את הפרדת האור מהחושך, הסרת הבלבול והשתת גבולות ברורים על הבריאה - יום ולילה, מים ושמים, יבשה וים.

ב. מובא בשם רבי חיים פלאג'י שיימי סוף תשרי הם ימי שורש לכל השנה, מה המשמעות של דברים אלו?

"אכן, כך אומר רבי חיים פלאג'י בספרו מועד לכל חי (סימן כה סעיף מח): ומנהג חסידים הראשונים לקדש עצמם כיום הכיפורים בקדושה, מחשבה, דיבור ומעשה מיום שמחת תורה עד שנים עשר יום אחר החג, לעומת שנים עשר חודשי השנה. עד כאן לשונו הטהורה.

כלומר, יש לנו 12 ימים שמקבילים ל-12 חודשי השנה. וכמו שכתב מרן האר"י ז"ל שבעשרת ימי תשובה מתקן בכל יום את אותו יום במשך כל השנה שעברה, פה מגלה לנו רבי חיים זכר צדיק וקדוש לברכה, שב-12 ימים הללו אדם מתקן ומכין את עצמו לכל 12 החודשים הבאים. זה דבר עצום.

הפעולות שעשינו וההנהגות שנהגנו, כל קדושת המחשבה, הדיבור, תיקון המעשים, קביעות עתים לתורה, הימנעות מכעס, דבקות בתפילה - וכל מה שעשינו והתקדמנו בימים הנוראים ובחג השמחה, מובא עכשיו מיידית הלכה למעשה.

וזה מה שאמרו רבותינו הקדושים, כשאדם פותח את השנה ב-12 ימים של קודש, בהקפדה יתרה, במוחין דגדלות, בוודאי שיזכה בעזרת השם יתברך לשנה טובה ומבורכת."

השיר הקבוע במוציא שבת בשעה 22:30. ליינוץ אישי וברכה מהרב, חייגו: 073-321-2998

המגזין
נצפה
בחנות
הטלפונים
הנכשרה
דני פון
נאלעד

שלחו לנו למייל או למספר:
058-450-2000
MAG@TV2000.CO.IL

צילמתם את המגזין
במקום מעניין?

ההקדשות של מזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש:

לע"נ: כרמלה בת גורג'יה, דוד בן זימבול, אברהם בן מסעודה,

דדה אנדרה ארתור בן אליז לואיזה, פנינה ולקה בת ישראל וחנה רבקה,

אברהם מרדכי בן משה יוסף ובלומה איטה, אילנה דיזי בת נעמה, עזרא בן פרחיה, דוד

זוהרה קדוש, אלברט בן אבו, שלום וחנה בן אבו, ניסים בן כירה, נתן בן יונה, רותי רות בת פנינה,

דנה בת רותי רות תמזי סימן טוב פתאל בן שרה, אפרים בן מדלן, ראובן בן חנה, משה כהן בן גאולה, ישעיהו

זאב בן ישראל, ורדה בת ישראל צבי, ליטל בת גאולה, יוסף אליהו בן פרונסקי, אילנה ילנה בת סולטנה, חסיבה כהן בת

עדידה | לרפואה שלימה: אביחי בן נעמי, סיון ג'וליה בת רויסל, יעקב בן בקה, שמשון בן זוהרה, ורדה שיר בת נעמה, חנה

בת טלי, מסעוד פרוספר בן שמחה, עדן בת חנה, מסודי בת חביבה, אליהו בן סולטנה, אילנה בת יפה | לברכה והצלחה: בנימין בן

פרונסין ציפורה, דוד בן רות, סילבנה בת מיסה, הילה סטלה בת סילבנה, אסתר מיכל בת אביגיל | לפרנסה בשפע ובריאות: בנימין דוד

בן חנה, ניסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה | לזיווג הנכון: אורטל בת אירית, אלון אליהו בן דבורה, חן עטרה בת סינליה, אפרת בת חיה

חוה, רפאל בן אסתר מיכל | לחזרה בתשובה: דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חוה | לזרע בר קיימא: אילה תהילה בת חדור, יצחק

מימון בן רינה, לילך פנינה בת רותי רות, חדוה בת יעל | ללידה קלה: אורלי בת כרמלה

להקדשת מזמינים לזיכוי הרבים עבור היקר לכם, חייגו: 073-286-6527

2000
חברים את עם ישראל

מו"ל: 2000 מחברים את עם ישראל

עורך: יונתן בירבויס | עורך משנה: י. נפתלי

ביקורת: חביר ועדת הביקורת

נרפיקה ועיצוב: מחלקת הסטודיו

מרכזיה: *2610 | שלוחה 1 | להאזנה לפורטל: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים בהפצת המגזין, חייגו: 073-286-6527

להזמנת רב או רבנית לחוג בית ללא עלות, חייגו: 073-321-2992

להצטרפות לקבוצות הוואטסאפ שלנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהעזרה ניתן לפנות

לכתובת המייל: MAG@TV2000.CO.IL

© כל הזכויות שמורות

ואמנם, יש מקומות שבהם הרב המכהן הוא בעל השקפות פסולות ומיקל גדול בהלכה, מתוך זלזול, ובכל דבר אומר שיש פוסקים שמקילים, ותמיד סומך על היחיד וכדו', בזה איתרע חזקתו, ואין לסמוך על אותו הכשר.

ויש גם בכמה רבניות שמשתמשים בעיקר ההלכה ואינם חוששים לכל הדעות להחמיר בכל דבר, ואילו הרבה מהבד"צים חוששים לחומרא לכל הדעות, ואינם סומכים על עיקר הדין בלבד ולא על ספיקות וקולות שונות, כמו "נותן טעם לפגם" וכדו', [אף שבדאי מבוססים על פי כללי הפסיקה].

ובעיקר יש להבדיל בין ביטול בשר בבתי מלון, אולמות ומסעדות, לבין הכשרים על ממתקים וכדו', כי בעיני בשר יש להחמיר ככל האפשר ולקחת את ההכשר הטוב ביותר, ויש להתייגע בזה עם חכמים שאין להם שום נגיעות. ובעוף יותר קל, ואפשר אחר הבירור לסמוך יותר על שאר ההכשרים.

ואני מדגיש שכל זה בענין הבשר, שבזה היא חומרא טובה, אבל אין לפסול ח"ו איזה הכשר שהוא, וכל שאין הדבר יוצא מחזקתו, סמכין שפיר מעיקר הדין על ההכשר ומעמידים דבר על חזקתו. ולפי זה, ק"ו שאין לחשוש על הכלים כלל.

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

הרב יצחק יוסף

מה הכשר?

איפה עוד מוזכר בחומש בראשית
הביטוי "יום אחד" מלבד ביום
הראשון של הבריאה?

יודעים את התשובה? שלחו לנו למהיל

תשובה מהמגזין הקודם:
יריחו

בראשית

146

פסוקים בפרשה!

הפסוק השבוע:

"מחר חודש" (שמואל א, ג)

נשיאים:

1 של החומש ה-1,

והראשונה בתורה

הקדושה

בריאת העולם,
קדושת יום השבת,
בריאת אדם וחווה,
חטא עץ הדעת,
מעשה קין והבל,
תיאור הדורות מאדם
ועד נח,
החלטה ה' למחות
את היקום.

לא מוותר עליי.

האהבה שלך שברה את כל החומות והחזירה אותי הביתה".

וכך כותב אליהו הנביא ב'תנא דבי אליהו': "מעיד אני עלי שמים וארץ, שהקב"ה יושב ומצפה להן לישראל יותר ממה שמצפה האב לבנו... שיעשו תשובה, כדי שיגאל אותם".

הקב"ה מחכה. לא מתייאש. לא סוגר את הדלת. גם כשהבן מתרחק - אבא עדיין מחכה לו.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

הנשו 'חלק', אבל מה עם הכלים?

פונם בעין או בדבר שאינו נותן טעם, והואיל ובספק ספיקא אין צריך לברר, לפי זה אין צריך לשאול כלל אם הכלי בן יומו או לא.

ובאופן כללי, כלל גדול נקוט בידינו ש"עד אחד נאמן באיסורין". אך מכל מקום אין לסמוך על כשרות פרטית שאינה נסמכת על השגחה של רבנות מוכרת, אלא אך ורק על גופי כשרויות מוסמכות וידועות כמו הרבנות הראשית לישראל, רבנות מקומית, בד"צים למיניהם, שיש להם חזקת כשרות, ואחזקת איסורא לא מחזקין, ועד אחד נאמן באיסורין כל עוד לא איתרע חזקתו. ולכן אפשר לסמוך רק על הכשרים שעומדים בראשם אנשים יראי ה' וחושבי שמו, ו"יאכלו ענווים וישבעו".

גם לגבי כשרות עוף ובשר, מעיקר הדין כל הכשר של רבנות או בד"ץ שרשום עליו "חלק" או "כשר", אי אפשר לומר שאסור לאכול, שאם כן איך קיבלו הכשר, והיכן הלך הכלל התלמודי "עד אחד נאמן באיסורין", וכל שכן כאשר יש הכשר רבנות מרב העיר המוחזקת כרא ה' ומרביץ תורה, ותלמיד חכם מובהק שהתמנה על ידי היראים. ומה שיש הפוסלים באופן גורף את כל ההכשרים של הרבנות עושים שלא כהוגן.

לשאלתו, אודות אולם שמחות, שבדרך כלל מגישים בו בשר בהשגחת רבנות רגילה ולא מהדרין, ורוצים לערוך שם סעודה עם בשר חלק בהשגחת בד"צים המקפידים יותר, ושואל האם יש לחשוש לכלים שמשתמשים באולם.

מבואר בספר ילקוט יוסף, איסור והיתר כרך א' (ס' כ"ט סעיף ז'), שהמתארח אצל חברו שאינו מקפיד באכילת בשר חלק דווקא, מותר לו לאכול את התבשילים שהתבשלו בכלים שבישלו בהם בשר כשר. ובהערה שם ביארנו, דסתם כלי ישראל אינם בני יומם. ואמנם, דעת הרב באר שבע (ס' ל'), שאם הבעלים נמצאים לפנינו צריך לשאול את פיו אם הכלי בן יומו או לא. אולם לפי מ"ש

התוס' (ב"ע"ז ל"ח:) דהיינו טעמא דסתם כלים אינם בני יומם, משום דאיכא ספק ספיקא שמא השתמשו בהם היום או אתמול, ואפילו השתמשו בהם היום, שמא השתמשו בדבר שהוא

(צילום: נועם אליהו)

נקודת האור | הרב עידו סממה - מרבני 2000

הוא פתח את עיניו, ולמולו עמד בנו האובד...

בלעדך".

הבן הציץ מהחלון וראה את אביו יושב בחוץ. לידו היו טלית ותפילין, כרית ושמיכה. הוא הבין שאביו לא מתלוצץ ושהוא באמת מתכוון להישאר שם.

לילה אחד עבר, ואחריו עוד אחד...

הבן ניסה לשכנע אותו לחזור הביתה, אך האב לא ויתר. הוא לא לחץ, לא צעק ולא דרש. רק נשאר. בלילה הרביעי, באמצע הלילה, שמע האב רשרושים. הוא פתח את עיניו - ולמולו עמד בנו האובד. "אבא", אמר בדמעות,

"קום, חוזרים הביתה".

לשאלת האב מה גרם לבנו לשנות את דעתו, השיב הבן: "בהתחלה הייתי בטוח שבסוף תישבר ותלך. אבל בכל פעם הסתכלתי וראיתי שאתה עדיין שם. שאלתי את עצמי: 'האם יש אחד מכל החברים החדשים שלי שהיה מוכן לעשות בשבילי דבר כזה?' הבנתי שלא. הם חברים שלי רק כל עוד אני מתאים את עצמי אליהם. אבל אתה, אבא,

למרות כל הכאב שגרמתי לך, הוכחת לי שאתה

משפחה חסידית מכובדת התגוררה בירושלים. בנם הבכור היה בחור מצוין, בן תורה, שגדל והתחנך בדרך טובה, וכולם צפו לו גדולות.

והנה, יום אחד, הגיע לידיו של הבן האהוב מכשיר לא כשר. בהתחלה הכל היה נראה תמים, אך לאט לאט החל הבחור להידרדר. הסלפונים מהישיבה הגיעו, ההורים התערבו, אנשי מקצוע ניסו לסייע - אבל אף אחד ושום דבר לא הצליח.

יום אחד הודיע הבן לאביו: "אני עוזב את הבית. אל תחפש אותי. אני אסתדר לבד". האב הביט בבנו בכאב, ואמר: "דע לך בני, הבית תמיד פתוח בשבילך ואנחנו תמיד נאהב אותך".

הבן עזב, וההורים נותרו עם כאב לב גדול. יום אחד, התקשר האב לבנו ובשר לו: "בני היקר, אני נמצא ליד המקום שלך. אני מחכה לך". הבן הופתע, אבל הקשיח עמדה: "אבא, סע הביתה. אין לך מה לחכות".

אבל האב ענה בשקט: "לא ביקשתי ממך לחזור. רק רציתי שתדע שגם אני לא חוזר הביתה

זמן קריאה דק 1.5

לכל שאלה, הכוונה ויעוץ בכל תחומי ההלכה בית ההוראה זמין עבורכם 24/6 במגוון שפות

אפס שלוש - תרגום - אלפים

03-613-2000

מענה ההלכה העולמי

הרב יוסף שאלה...

אני מסתבך עם התרגום אונקלוס אפשר לוותר עליי?

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

התפילין נמכרו, האתרוג נפסל, ומה עכשיו?

לשמים, ואמר: "ריבונו של עולם, לעשות רצונך חפצתי. ועתה, תפילין אין לי, ארבעת המינים אין לי... האם אצער אותך ואכעס?"

והיהודי הצדיק דמם ולא אמר מילה.

כבר באותו הלילה נגלה אליו אביו בחלום, ואמר לו: "בכל יום שהנחת את התפילין שלי גרמת לי לנחת רוח. כשמכרת את התפילין במסירות כדי לקיים מצווה אחרת, הייתה בשמים נחת רוח גדולה. אבל כשנשאתר בלי התפילין וכלי האתרוג, ובכל זאת בחרת שלא לטעום ולא לפגוע בכבוד אשתך, אז הייתה נחת רוח גדולה מכולן".

כי שלמות המצווה אינה נמדדת רק במה שאדם עושה, אלא גם איך הוא עושה, והאם יצא שכרו בהפסדו.

יהודים יקרים, ב"ה שזכינו לקיים מצוות. הבה ונקיים אותן בשלמות, בכוונה, באהבה, בכבוד, בשמחה ובמאור פנים. לא רק שנעשה את רצונו של מלך העולם, אלא גם נקדש את שמו ונעשה לו נחת רוח.

והי רצון שנזכה לקיים כך את כל המצוות, בבחינת "זה א-לי ואנוהו".

שבת שלום!

מעצמו, ואף לא הביא מן המיטב שבפירות וביבול שלו, אלא מן הפחיתים שבהם. לכן קרבנו לא התקבל. יסוד גדול טמון כאן: לא די בעצם קיום המצווה. יש משמעות רבה לאופן שבו היא נעשית, למקום שממנו היא באה, למידת היוזמה שבה, ולמשקל הלב המונח בתוכה.

מסופר על אחד מהצדיקים שחי לפני כ-300 שנה, שהיה עני מרוד, שמספר ימים לפני חג הסוכות עדיין לא הייתה בידו אפשרות לרכוש את ארבעת המינים לקיום מצוות החג. ברשותו היו תפילין יקרות שקיבל בירושה מאביו שנפטר, והעני חשב בלבו: 'ממילא בימי חול המועד אין הנחת תפילין, אמכור אותן ואקנה אתרוג מהודר'.

ואכן, ערב אחד הוא שב לביתו שמח וטוב לב, כשידיו אוחזות בארבעת המינים. "מה הבאת לכבוד החג?" התעניינה אשתו כשהבחינה בו וצהלתו על פניו. "לא אוכל ולא משקה", השיב, "אבל הבאתי אתרוג מהודר". כששמעה ממנו שמכר עבור כך את התפילין של אביו, הצטערה צער גדול, לקחה את האתרוג, השליכה אותו לארץ ופסלה אותו. הביט הצדיק באתרוג המהודר שמתגלגל לפניו על הרצפה ואינו שווה יותר מפרוטה, הרים את עיניו

לא פעם מזדמנים לפנינו נושאים רבים, גדושים בחשיבות, במשמעות ובערך עליון. אך לעיתים דווקא בתוך ריבוי האוצרות, חבויים אוצרות נוספים דקים ועדינים יותר, שאינם תמיד נגלים לעין.

כך, כמעט בלי שנבחין, פותחת בפנינו התורה הקדושה את אוצרות פרשת בראשית. עולם ומלואו מצוי בה: בריאת העולם, גילוי מציאות הבורא, בריאת אדם וחווה, חטא האכילה מעץ הדעת, ועוד. והנה, לפתע, בתוך כל אלה מתגלה אחד מהיסודות העמוקים של עבודת ה': קין והבל.

הבל מביא קרבן: "והקבל הביא גם הוא מקבצות צאנו ומחלבהן". ואילו קין מביא "מפרי האדמה מנחה לה". שניהם מביאים, שניהם מקריבים, ובכל זאת התורה מעידה: "וישע השם אל הקבל ואל מנחתו, ואל קין ואל מנחתו לא ישע". מדוע? מה הייתה הסיבה לכך?

והתשובה: הבל חיפש את קרבת הבורא. הוא התעורר מעצמו, יזם את הקרבת הקרבן, ומתוך רצון כנה לתת לבורא את הטוב ביותר הוא הביא "מקבצות צאנו ומחלבהן" - את המובחר והמשובח ביותר שהיה לו. קין, לעומתו, רק הלך בעקבותיו. הוא לא התעורר

זמן קריאה דק' 2.5

ננו באותו הלילה נגלה אליו אביו בחלום

מעל המזל | הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני 2000

יש הכל. חסר רק משהו אחד!

מזלו של חודש חשוון הוא עקרב. יסוד המים. כוכב מאדים. ומשכנו עם מזל טלה מיסוד האש. ולכן התכונות הדומיננטיות

הבולטות במזל עקרב הן השינויים, הקיצוניות והניגודיות.

אש ומים מנוגדים הם. בכדי להביא אותם לשיתוף פעולה חובה להשחיל ביניהם אמצעי. למשל, חימום מים על האש נעשה רק על ידי סיר או קומקום. שאם לא כן, יכבו המים את האש.

כן הוא אצל בני ובנות מזל עקרב. הם חייבים ריסון על ידי אמצעי כדי לא להיסחף לקיצוניות לשום צד.

הם מאוד מסורים ואוהבים, אבל גם יכולים להיות שונאים ונקמנים.

זמן קריאה דק' 1

מתפללים לגשם

בפרשתנו, פרק ב' פסוק ד': "וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר ה' אלוקים על הארץ..."

ומדוע באמת לא ירד עדיין גשם שיצמיח את העצים והדשא?

על כך עונה המשך הפסוק: "ואדם אין לעבוד את האדמה". וביאר רש"י, שכאשר בא האדם וידע שהגשמים הם צורך לעולם, התפלל עליהם שירדו, וצמחו האילנות והדשאים.

התפילה היא צורך הכרחי ויסודי לכל דבר. בשמיני עצרת התחלנו כבר להזכיר גבורות גשמים,

"טועמיה חיים זכו!"

בהיות רבי ישראל דוד ברוורמן תינוק, חלה קשה בגרונו וסכנה נשקפה לחייו. סמוך לכניסת השבת לקחה אותו אמו על זרועותיה אל הגאון מהרי"ל דיסקין זצ"ל ובנחתה לפניו על בנה הנוטה למוות. ניגש הרב אל התינוק ונתן לחוץ פיו כף מהמרק שהוכן לכבוד שבת. הילד לגם את המרק והטבה פתאומית חלה במצבו, עד כי לאחר זמן הבריא לגמרי מחליו.

והנה,

בתאריך

ז' בחשוון

נתחיל לבקש

על הגשמים - "ותן

טל ומטר לברכה". עלינו

לזכור, שאף שטבע הקב"ה

בעולמו שבעונת החורף יורד

גשם, בכל זאת, בלי התפילות של

האדם על כך זה לא היה קורה.

תפילה מבטלת גזירות, ממתיקה דינים,

ומשנה את המזל לטובה.

ובתפילה שנזכה לחורף בריא, לעשות רצונו

ולעבדו בלבב שלם.

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

מתנה לשבת - הרב נתן פוקסברג - מנהל ת"ת בוסטון

הרב נתן פוקסברג - מנהל ת"ת בוסטון

זמן קריאה דק' 0.5

הצמיג שנקרע על גדות הזטה

זמן
קריאה:
1 דק'

במסגרת מדור השו"ת, נשתף מפעם לפעם בשאלות הלכתיות אקטואליות ומעניינות שמגיעות להכרעת בית הדין:

ארבעה חברים נסעו למונטנגרו ושכרו רכב יוקרתי. במהלך הנסיעה על גדות נהר הזטה עלה הנהג על המדרכה וכתוצאה מכך נקרע אחד מצמיגי הרכב. חברת ההשכרה החליפה שני צמיגים, כמקובל, בעלות של כמה מאות אירו. לאחר התיקון החליטו החברים לחלק ביניהם את ההוצאה, וכל אחד מהם שילם רבע מהסכום.

כשחזרו לארץ נזכר הנהג כי במסגרת הביטוח האישי שרכש לקראת הנסיעה, הוסיף מכספו גם כיסוי לרכב שכור. הוא הגיש תביעה לחברת הביטוח, וקיבל החזר מלא בגין התשלום לחברת ההשכרה, במסגרת כיסוי של ביטול השתתפות עצמית. כעת התעוררה מחלוקת בין החברים: הנהג טען כי הביטוח נרכש על ידו בלבד ומכספו הפרטי, ולכן ההחזר שקיבל שייך לו. מנגד, טענו חבריו, כי מאחר שהם השתתפו בעלות התיקון, לא ייתכן שהנהג לבדו יקבל את מלוא ההחזר. לדבריהם, עליו להשיב לכל אחד מהם את חלקו היחסי בהחזר.

האם כספי הביטוח שייכים לנהג שרכש את הפוליסה מכספו, או שיש לחלקם בין כל החברים שנשאו יחד בהוצאות הנזק? נראה פשוט להלכה:

א. כספי ההחזר מהביטוח יתחלקו בין כולם, מכיוון שברור שהחברים לא היו משלמים אם היו יודעים על ענין הביטוח, ולמעשה שילמו בטעות, וזו אומדנא ברורה (ענין בשו"ת שבוע יעקב ח"ב סימן קמ"ח).
ב. הרכב נרשם ע"ש הנהג, והאחריות לנזק הייתה מוטלת עליו בלבד.
ג. הנהג הוא היחיד שכלל מראש בביטוח האישי גם כיסוי לרכב שכור, כיוון שמעיקרא נועד לשמש כנהג, ומשמע שהחוביב הושת עליו בלבד.
לאור האמור מתברר: כי מה שנתנו לו כסף אין זה אלא בתור 'מתנה' כמחווה של רצון טוב, והיו מתנה בטעות דק"ו"ל דאין שמה מתנה (כן פסק הרמב"ם בפרק ו' מהלכות זכיה ומתנה הלכה א'. וכן פסק השו"ע בחו"מ סימן רמ"ו ס"א. וע"ע ברמ"א בסימן ר"ז סעי' ד'. ועי' מה שביאר הסמ"ע ס"ק י'). ומה שטען הנהג כי הביטוח נרכש על ידו בלבד ומכספו הפרטי, ולכן ההחזר שקיבל שייך לו... אדרבא, הסיבה שהביטוח נרכש על ידו ומכספו, היא כי מוכיחה כי האחריות על הרכב הייתה מוטלת עליו בלבד.

למסקנה עולה: כי רק הנהג חייב לשלם את כל הנזק שגרם לרכב, והואיל ומרן פסק כי אומדנא מוציאה ממון, גם כאן החברים יוכלו לפעול על פי ה'אומדנא דמוכח' - שלא הייתה כוונתם שירוויח הנהג פעמיים, גם מהם וגם מהביטוח. ברור שאם היו יודעים כי יקבל מחברת הביטוח, לא היו נותנים לו כלל. וזו אומדנא ברורה. לפיכך, ראוי לנהג לחלק את הכסף שקיבל מחברת הביטוח לכל החברים ששילמו לו. והאמת והשולם אהבו.
*התשובה נכתבה במומת תלאת: ראש בית ההוראה הגאון רבי יניב עזיז שליט"א, ועמיה הדיין הגאון רבי אוריאל יצחק הלוי שליט"א, והדיין הגאון רבי יצחק הדר שליט"א.

גם לכם יש שאלה הלכתית / אקטואלית שדורשת הכרעה ברורה? אתם מוזמנים לפנות אל בית ההוראה 'מצוות הלב' במייל: bo@tv2000.co.il

סיכור לשבת

הרב אסי עדני - מרבני 2000

הכלבים שהכירו טובה יותר מהמלך...

זמן
קריאה:
1.5 דק'

אחד משרי המלך שירת אותו בנאמנות למעלה מעשר שנים. יום אחד השר עשה טעות, והמלך הורה: "השליכו אותו לכלבים הטורפים!"
שאל השר בקול חנוק: "זה מה שמגיע לי אחרי עשור של נאמנות מוחלטת?" והוסיף: "אגא, תן לי עשרה ימים להיפרד מאשתי וילדיי".
"בסדר", נאות המלך, "קיבלת עשרה ימים".
במקום לבזבז את עשרת הימים, הלך השר מיד אל שומר הכלבים: "נשאר לי קצת בשר מהמנגל האחרון, ואני רוצה לתת אותו לכלבים..." השומר הסכים.
וכך, חזר השר בכל עשרת הימים שניתנו לו מהמלך. היום האחרון הגיע והשר הושלך אל הכלוב האימתני.
אך אז קרה משהו מדהים. במקום לתקוף את השר הם החלו ללקק אותו ולשכשכ בזנבם. מיד הוציאו את השר מהכלוב, והמלך שאל: "איך הצלחת לגרום לכלבים האלה לא לפגוע בך?"
ענה השר בהכנעה: "אדוני המלך, את הכלבים האלה שירתתי רק עשרה ימים והם זכרו את הטובה שעשיתי להם. אותך שירתתי במשך עשר שנים, אבל טעות אחת גרמה לך לשכוח את כל מה שעשיתי".
את ההמשך העדיף השר לא לומר למלך, ורק חשב בלבו: 'לא נעים לומר, אבל אפילו הכלבים האלה יודעים להכיר טובה יותר מהמלך'.

ומה איתנו? כמה פעמים עשו לנו טובות עד שברגע אחד פגעו בנו או אכזבו אותנו, ופתאום אנחנו שוכחים הכל? מותר להיפגע, אפשר לכעוס, אנחנו בני אדם. אבל אסור לנו לשכוח את הטוב שעשו לנו. הכרת הטוב היא לא רק להגיד "תודה", אלא לזכור את הטובה גם כשנפגעים.

הצצה לעשייה

נשהשיח מחלטה והלך עולה על גדותיו

להט של אמונה. דוד דאור בשיח מרתק עם הגר"ד קובלסקי שליט"א

ריקוד טהור. קובי אפללו בשמחה של מצווה עם הגר"ד קובלסקי שליט"א

האולפנים, כמו המגישים, כבר רגילים במראות ובקולות יוצאי דופן ההופכים כל מפגש, כל שידור, וכל תוכנית - להפקת מקור שאין לה אח ורע. ועם זאת, קשה היה להישאר אדישים אל מול המחזה הסוריאליסטי שאירע באולפני ערוץ 2000. 'בלבנו' - תכנית הנשמה המיוחדת במערך השידורים של הערוץ, אותה מגיש בחן ובמתק שפתני, הגאון הגדול **רבי חיים דוד קובלסקי שליט"א**, בחרה לארח את האמנים **קובי אפללו** ו**דוד דאור** לשיח על נגינה, אמונה ותשובה. השיח היהודי המרתק התלהט והתעצם כשהרב קובלסקי פורט במעשה אמן על נימי הלב, והנשמה היהודית זהרה למרחקים בלהט של אמונה יוקדת שקשה לתאר במילים. מחיצות נשברו, דמעות צפו ועלו, והשיח התעורר לפתע והפך לריקוד טהור של געגוע וכיסופים לקרבת אלוקים, לחיבור ולתשובה מאהבה.
ככה מניעים את הלבבות. ככה מחברים את עם ישראל!

שנה חדשה. התחלה חדשה. הצלל העתיק בעולם...

להתחבר ולהתחזק עם מיטב הרבנים והמרצים של 2000 בפורטל התוכן היהודי הגדול בעולם

שמרו את המספר:
03-378-2000

חפשו: 2000 **LIVE**

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני 2000

מה ה'ברקוד' שלך אומר עליך?

זמן
קריאה
דק' 1

נשאלתי לא פעם, כיצד ייתכן שרק באמצעות שמו של האדם, שם אמו וחודש הלידה שלו, ניתן לגלות מידע כה רב ומדויק על אופיו ועל נתיב חייו?

אסביר זאת באמצעות משל מעולם המושגים היומיומי שלנו: כאשר אנחנו הולכים לסופרמרקט, הקופאי משתמש באקדח לייזר (סורק) המזהה את המוצרים. לכל מוצר יש קוד "יחודי" - ברקוד. הסורק קורא את הברקוד ומיד יודע להגיד מהו המוצר, מה מחירו ומה הם מאפייניו.

כך בדיוק טבע בנו בורא עולם. לכל אדם יש 'ברקוד' רוחני המורכב משמו הפרטי, שם אמו ותאריך לידתו. כל אות המרכיבה את השם אינה מקרית; יש לה משמעות עמוקה, תדר רוחני ואמירה ייחודית, ודרך השילוב שלהן ניתן לקרוא ולהבין את טבעו של האדם, את כוחותיו ואת הליכותיו.

הדבר שורשי ועמוק עוד מימי הבראיה. חז"ל מלמדים אותנו שהקדוש ברוך הוא "איסתכל באורייתא וברא עלמא" - הסתכל בתורה וברא את העולם. התורה כולה מורכבת מצירופי אותיות, ובעשרה מאמרות נבראו שמים וארץ. כדי שיהיו מאמרות ודיבור יש צורך בשפה, וכדי שתהיה שפה נדרשות אותיות. כלומר, האותיות הן אבני הבניין שנבראו עוד לפני הכל.

רמז נפלא לכך אנו מוצאים כבר בפסוק הראשון של התורה: "בראשית ברא אלוקים את..." המילה "את" מרמזת על כך שבהתחלה ברא הקב"ה את האותיות, מראשיתן ועד סוף: מהאות א' ועד האות ת'. אלו הן 22 האותיות הקדושות שבאמצעותן ועבורן נבראו כל העולמות כולם, והן אלו שמחברות ומנהיגות גם את סיפור חיינו שלנו. שתהיה לכולנו שבת של התחלות טובות, שבת בראשית מבורכת!

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00

ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות - חייגו 073-321-2992

לייעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל ובכרה מהרב, חייגו: 073-321-2996

בגן האמונה

המשפיע הרב שלום ארוש

זה מה שצריך לעשות כדי להוריד שפע...

זמן
קריאה
דק' 1

חג שמחת תורה עבר, אבל ההשפעות שלו נשארות. השבוע, בכ"ה בתשרי, חל יום פטירתו של רבי לוי יצחק מברדיצ'ב זיע"א, שכתב בספרו 'קדושת לוי' - שה' יתברך רוצה להוריד שפע לעם ישראל, אבל הקליפה מתנגדת. וכשיהודים שמחים, הם מבטלים את הקליפה, וככה יורד כל השפע. הריקודים ממשיכים שפע לכל השנה. ועיקר השפע שמקבלים הוא אמונה! כי על ידי אמונה מצליחים, ועל ידי אמונה מנצחים את כל המלחמות. אמונה היא הכלי החזק ביותר שיש לאדם.

ומה זו אמונה? שצריך להאמין שהבורא, המלך, אוהב אותך תמיד! גם אם נכשלת באיזו עבירה, גם אחרי זה אבא שבשמיים ממשיך לאהוב אותך! כל המחלות הנפשיות, בגלל שאין לאנשים אמונה שה' אוהב אותם תמיד. מי שיש לו אמונה לומד מהנפילה איך להתקרב לבורא, ומי שאין לו אמונה רודף את עצמו, ומאשים את עצמו, נופל לעצבות, שונא את עצמו, וחושב שה' יתברך שונא אותו. כל מיני סוגים של מחלות נפש... והכל בגלל חוסר אמונה.

לכן אני מאוד ממליץ לך ללמוד את חג שמחת תורה עבר, אבל ההשפעות שלו נשארות. השבוע, בכ"ה בתשרי, חל יום פטירתו של רבי לוי יצחק מברדיצ'ב זיע"א, שכתב בספרו 'קדושת לוי' - שה' יתברך רוצה להוריד שפע לעם ישראל, אבל הקליפה מתנגדת. וכשיהודים שמחים, הם מבטלים את הקליפה, וככה יורד כל השפע. הריקודים ממשיכים שפע לכל השנה. ועיקר השפע שמקבלים הוא אמונה! כי על ידי אמונה מצליחים, ועל ידי אמונה מנצחים את כל המלחמות. אמונה היא הכלי החזק ביותר שיש לאדם.

נכל יום עשו דקות להיות לבד באיזה מקום

הספרים של האמונה: 'בגן האמונה', 'בשדי יער', 'אור חדש', ולהתחיל להאמין בה'. הרבה אנשים ונשים שקוראים את הספרים ולומדים בהם, אומרים לי: "רק עכשיו התחלנו לחיות!"

ועד שתגיע לספרים, בוא ותתחיל מהיום, בכל יום עשר דקות, להיות לבד באיזה מקום, על איזה גג או באיזה חדר. בלי פלאפון. ולדבר עם אבא...

לדבר איתו. קודם כל להתחיל באמירת תודה, כמה שאפשר להגיד תודה. ולבקש רק דבר אחד: "תן לי אמונה שאני אאמין בך. שאתה פה עומד לידי, ורואה אותי, ושומע אותי ואוהב אותי. העיקר תתן לי את האמונה הזו, שאני אחיה את האמונה שאתה כל הזמן איתך!"

כי את זה צריכים לדעת, שגם אמונה רק הבורא נותן! אז אם כן, מה החלק שלנו? שאנחנו מבינים שאנחנו כלום, והכל ממנו.

לכן, רוצים להאמין? מבקשים אמונה מאוצר האמונה. רוצים שמחה? מבקשים שמחה מאוצר של השמחה! אז תבקש אמונה, ובמקביל תשיג את הספרים, ותתחיל לחיות בגן בעולם הזה.

המוח היהודי

פתרון קל לעיכול

אבחון מחלות במערכת העיכול דרך בעבר פרוצדורות פולשניות, בדמות החדרת צינורות לגוף המטופל. מעבר לאי הנעימות, המכשור המסורתי לא יכול היה להגיע אל מעמקי המעי הדק שנתר תחת "עיוורון רפואי". בסוף שנות ה-90, הפציע פתרון: בדיקה רפואית מקיפה באמצעות בליעת כדור. כך נולדה חברת "גיוון אימג'ינג" מיקנעם. ה-PILLCAM הוא קפסולה קטנה שמכילה בתוכה מצלמה דיגיטלית זעירה, מקור אור LED מתקדם, סוללה חזקה ומשדר אלחוטי. המטופל בולע את הגלולה וממשיך בשגרת יומו. בינתיים הגלולה מתקדמת לאורך מערכת העיכול, מצלמת אלפי תמונות ומשדרת אותן בזמן אמת אל מקלט שנלוכד כחגורה על מותני המטופל. בתום התהליך, הרופא מקבל סרטון ויזואל מלא ומפורט של המעי והוושט, ומסוגל לאתר מחלות באופן מדויק. עוד המצאה טכנולוגית המחוללת פלאות בגוף האדם, ומזכירה לנו כי רופא כל בשר הוא אשר מפליא לעשות.

כוחה של מילה | הרב שמואל ממן - מרבני 2000

יש חיים אחרי הקלפי

זמן
קריאה
דק' 1

אנחנו עומדים בפתחו של ספר בראשית. העולם מתחיל מחדש. אחרי שקרענו את השמיים בימים הנוראים, טיהרנו את הלבבות והתחננו ליתחל שנה וברכותיה, אנחנו יוצאים לדרך חדשה. אבל דווקא עכשיו, כשריח השופר עוד מהדהד, אנחנו ניצבים בפני מבחן ואתגר גדול בהלכות לשון הרע - תקופת בחירות סוערת לפנינו. היצר הרע לוחש לנו: "נו, זו פוליטיקה, הכל מותר!". אנחנו מתפתים להוציא מהפה ביטויים ארסיים ולזלזל במועמד כזה או אחר. הפוליטיקה אינה רשות לשונא. מותר להתווכח על דעות ועל מעשים, אך אסור להפוך את המילים לכלי משחית. נזכור: גם לפני הבחירות וגם לאחריהן - כולנו אחים.

העולם נברא בדיבור - "ויאמר אלוקים". כוח הדיבור הוא כוח בורא, אבל גם לא פחות כוח מחריב. היתר "לתועלת" קיים רק אם הוא לתועלת אמתית ובתנאי שנאמרים רק דברים מדויקים ומבוררים ללא הגזמה.

אל תתנו למערכת הבחירות לטשטש את מה שבניתם. אם נשמור על פינו, נזכה שהקב"ה ישמור עלינו. בואו נתחיל את ה"בראשית" שלנו בשיח מכבד ונבחר בדרך השלום, כי בסוף, כשהקלפי תיסגר, בני עם אחד אנחנו.

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו3 ארוין.

להתייעצות עם הרב בהלכות לשון הרע, חייגו: 03-613-2000 שילוחה 10. השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

"אין לכם מה ללכת לשם", צעקו לעברם תוך כדי מנוסה, "היה פיגוע רציני. יש הרבה הרוגים ופצועים"

הוא ברח מהבית בגיל 14, ישן ברחובות, ניצל בנס מפיגוע, קרס אחרי אובדן הקשר עם בנותיו, ואז... מצא מחדש את האמונה, לא לפני שניצל מחופת - בפעם השנייה. **משה יעקב ישראל מספר על המסע המטלטל שהחזיר אותו לאביו שבשמיים ועל החלום לחבר את עולם המוזיקה לקדושה**

זמן קריאה: 3.5 דק'

יובנת דדון - מניש בכיר ב-2000

סיפור אישי

כשהגיעו לציון התנא רבי יהודה בר אלעאי, פנש משה אדם מבוגר עם זקן ארוך וניטרה. האיש קרא לו בשלושת שמותיו ואמר לו להתפלל רק על "ישוב הדעת ושלוות הנפש".

משה הסתכל על אחיו בתדהמה. "אמרתי לו: 'זו בטח עוד אחת מההזיות שלי'. חיפשנו את האיש המסתורי ולא מצאנו".

משה התפלל, הדליק נר, ובהמשך נכנס למעיין סמוך. "פתאום הרגשתי אור והתחדשות. צעקתי 'שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד'. באותו רגע קיבלתי על עצמי עול מלכות שמיים באמת. בלי משחקים". מאותו יום התחיל אצלו תהליך עמוק של התחזקות.

שבת נוספת, חיים נוספים

שנים אחר כך עדיין נשאר בו החיבור לעולם המוזיקה ולמסיבות הטבע. לקראת פסטיבל נובה הוא אפילו קנה כרטיס. הוא ידע שהדבר עומד בסתירה לשבת ששמר עליה, והתלבט מאוד. ואז הגיעו בנותיו.

"היי אבא", אמרו, "אמא אמרה שאנחנו איתך בשבת".

משה נשאר איתן. בשבת שלאחר מכן התברר גודל האסון שהתרחש במסיבה אליה תכנן להגיע. "מבחינתי, הקב"ה הציל אותי. שוב, בדרך שרק הוא יודע לעשות".

להפוך את המוזיקה לקדושה

היום משה לא רוצה למחוק את העבר שלו. להפך. הוא רוצה להפוך אותו לכלי של צמיחה. "החלום שלי הוא לעשות פסטיבל בקדושה. שכולם ירקדו מול ספר תורה. שהעמדה של הדייג'יי תהיה כמו במה של בית כנסת. אני רוצה שאנשים יתחזקו דרך השמחה והמוזיקה". אולי זו המתנה הגדולה ביותר שמשה קיבל בדרך הארוכה שעבר: ההבנה שלא צריך למחוק את הסיפור כדי להתחיל מחדש. לפעמים דווקא המקומות שבהם נפלת הם אלה שמהם אפשר להתחיל לטפס.

התעורר בו רצון לחזור הביתה. אחרי תקופה ארוכה שלא ראה את משפחתו, הוא הופיע אצל הוריו. אימו קיבלה אותו בחיבוק גדול. הוא בילה מעט בחיק משפחתו, וכשיצא, דחפה לו אימו סיר דגים שהכינה לשבת עבור כל המשפחה.

באותו ערב הזמין את חבריו אליו, ובמקום לצאת לבלות כמדי סופ"ש, הם החליטו לעשות קידוש. הם שרו "שלום עליכם",

אכלו, דיברו, ונותו סביב שולחן השבת עד לאחר חצות.

רק לאחר שהרגישו שבעים ממת הרוחניות שהעמיסו על עצמם, חשו בנוח לצאת לסיבוב בטיילת של תל אביב.

כשהגיעו לאזור ה'דולפינריום', עצרו אותם עוברים אורח מבוהלים: "אין לכם מה ללכת לשם", צעקו לעברם תוך כדי מנוסה, "היה פיגוע רציני. יש הרבה הרוגים ופצועים".

החבורה הייתה בהלם. הם התיישבו על סלע סמוך וניסו לדלות בדלי מידע על מה שאירע. רק משה שייט בעולם משלו - הוא חזר בהרהוריו לסיר הדגים המהביל שנתנה לו אימו שעות ספורות קודם לכן. "פתאום, ברקע יללות הסירנות, נפל לי האסימון - הבנתי שהשבת שמרה עליי ועל חבריי. היא עיכבה אותנו בדיוק בזמן בו חלילה יכולנו להיות חלק מהתופת".

ממעמקים

משה המשיך בחייו, התגייס לצבא, התגרש, ואז הגיע משבר נוסף: במשך כמעט שנתיים לא ראה את בנותיו. "הקשר שלי עם הבנות היה מאוד חזק. הגענו אחרי שנתיים היה בלתי נסבל. פשוט קרסתי". הוא שקע בדיכאון עמוק, הסתגר בחדר, כמעט לא אכל ולא שתה, והחל לסבול מסיטום. אימו הייתה יושבת לידו במשך שעות, עד שאחיו לקחו אותו לבית החולים. הוא אושפז, קיבל טיפול, ובהמשך אובחן כסובל מפוסט-טראומה. אבל דווקא שם החל מסע חדש...

"תתפלל על יישוב הדעת"

משה רצה לחזור לחיים. הוא קרא, למד, וחיפש דרכים להתמודד עם מה שעבר. אחיו שמואל הציע שיצאו יחד לקברי צדיקים.

"לקחתי את מכונת התספורת, נכנסתי למקלחת והורדתי את הפאות. אמרתי לאמא שלי: 'מהיום אני לא דתי יותר. אני לא רוצה'. השתיקה שלה רעמה בכל הבית".

משה יעקב ישראל, כיום בן 41, גדל במשפחה חרדית, בת עשרה ילדים, מבני ברק. הוריו עלו מצרפת מתוך רצון לגדל בארץ משפחה ברוח ישראל סבא. בבית דיברו צרפתית, ובתלמוד-תורה הוא נאלץ להתמודד גם עם קשיי השפה. עד שבגיל 14 משהו בתוכו נשבר. "הרגשתי שזה עמוס לי. האשמותי את הרבנים, האשמותי את ההורים. רציתי להבין את העולם, להכיר, לחיות מעבר למחיצות". אימו ניסתה להרתיע אותו ואמרה: "בבית הזה, מי שלא חרדי לא נמצא פה". אבל משה כבר החליט. הוא לקח שקית, כמה חפצים, ופשוט יצא מהבית.

אכלו דג ביום ד'ג וניצלו

החודשים הבאים היו חיים של הישרדות. הוא ישן על ספסלים, התקלח במקוואות ואכל בבתי תבשיל. יהודי צדיק שהבחין בו, דאג לו למחסה ולעבודה, ובהמשך, הוא הצליח אפילו לשכור דירה ולהתחיל חיים עצמאיים.

בימים הוא עבד. בלילות הסתובב. בסופי שבוע, היה יוצא עם חברים.

עד שביום שישי אחד, בגיל 16, וקצת,

לא רוצה למחוק את העבר. משה יעקב ישראל

יש לכם סיפור מעניין? שתפו אותנו במייל: MAG@TV2000.CO.IL

073-321-2869

התחלות חדשות באות בזוגות!

התפילין הישנות שלך הם התפילין החדשות שלך! אנחנו נאסוף, נתקן, ועוד יהודי יניח - בזוגות!

מתחברים

אימרת צור - משפיען מצוות 2000

אז איפה אלוקים בסיפור?

ומידותיו. ברגע שהבנתי והפנמתי שאנחנו, כמו כל העולם, ספוגים באלוקות, הרגשתי את הניצוץ האדיר שדלק בתוכי והאיר לי את הנשמה. כי אלוקים הוא המהווה ומקיים ומחיה את המציאות. הוא אוהב אותי אהבה שאין לה גבול ורוצה שאביא לידי ביטוי את הכישרונות ואת הניצוץ האלוקי שיש בי בעוצמה הכי חזקה שיש.

שורה תחתונה, אם יש לכם חלום שעדיין יושב במגירה - אל תהססו. לכו להגשים אותו ותזכירו לעצמכם בכל רגע נתון: "עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ".

כאשר נפנים באמת שמקור הכוח שלנו ממנו, ממילא נפעל בעוצמה הראויה, כי הכוח שלו הוא בלתי מוגבל.

על הבורא נאמר: "הוא מקומו של עולם ואין העולם מקומו".

כדי להבין את העניין, דמיינו אוקיינוס אינסופי של מים ובתוכו ספוג. המים של האוקיינוס ספוגים בתוכו אבל גם מקיפים אותו לאין סוף.

כך הוא גם העולם ביחס לבורא, כפי שמוגדר בתורת הסוד: "ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין". ובמילים אחרות: אלוקים הוא תכלית השלמות שאי אפשר להגדיר, משום ש'הגדרה' היא מלשון גדר, ותפקיד הגדר הוא לשים גבול, והרי לאלוקים אין גבול. מסיבה זו, המפגש שלנו עם אלוקים מצומצם והוא בא לידי ביטוי רק דרך העולם שברא והתורה שזכינו לקבל ממנו יתברך - שם הוא מגלה לנו את רצונותיו

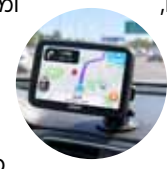
בגובה העיניים

דולב דוידוביץ - איש תקשורת מצוות 2000

"אצלי הכל בשליטה!" האמנם?!

יותר. זה פשוט מנוחך. בספרו "חובות הלבבות" (שער הביטחון), מנפץ רבנו בח"י את האובססיה הזו, ומגלה: ביטחון הוא לא האמונה שהכל יהיה כפי שאני רוצה. ביטחון הוא השחרור מהצורך שהכל יהיה כפי שאני רוצה.

החרדה מגיעה כשאתה מנסה להיות הלוויין שמנהל את הדרך אל היעד. השלווה מגיעה כשאתה מבין שיש מנווט מלמעלה, והתפקיד שלך הוא רק ללחוץ על הגז ב-50 המטרים הבאים שפתוחים לפניך. אז בפעם הבאה שהתוכניות שלך משתבשות, תזכור שלא אתה זה שמחזיק בהגה של העולם. שחרר את אשליית השליטה, ותתחיל פשוט לנסוע.

כביש חשוק וגשם זלעפות. ה-Waze מפנה אותך לסמטה מבעיתה ונטושה בצד הדרך. הפחד כבר מחלחל, אבל אתה עדיין פונה. למה? כי אתה סומך על המערכת. יש לה לוויינים, היא רואה קילומטרים קדימה, ואתה... לך יש רק פנסים שבקושי מאירים את 50 המטרים הבאים.

בעולם המודרני, פיתחנו אובססיה לשליטה. החוקרת היהודייה מאוניברסיטת הרווארד, אלן לנגר, טבעה את המונח 'אשליית השליטה', והוכיחה כי בני אדם משלים את עצמם שהם מסוגלים לנהל אירועים שאינם בשליטתם כלל. וכאן נמצא המלכוד: ברגע שאתה משכנע את עצמך שהכל תלוי רק בך, המוח נכנס למתח מטורף לנהל את המחר - מה שמתורגם לחרדה ולדאגות כרוניות.

אבל בואו נהיה רציונליים: האם יש לנו באמת שליטה על העתיד? אפס! לנסות לנהל את המחר זה כמו ללחוץ עשר פעמים ברצף על כפתור המעלית כדי שהיא תגיע מהר

סולה אמיתית - הרב עמנואל מזרחי - מרבי 2000

מחילת עוונות בשמונה מילים!

נחב בספר 'חודשים', במצוות טגוליות: כל העונה 'אמן', יהא שמיה רבה מבורך" בכל נחו (לשני הפירושים: בקול רם ובכל הכוונה הראויה), ומנענע את כל איבריו, כדברי הזהר הקדוש - יתבשר שנמחלים לו כל עוונותיו אם לא ישוב לחסווא. אשרי הזוכה ומבטל גזירות קשות מעם ישראל, ולעתיד לבוא יזכה להיכנס בהיכלו של מלך המשיח.

השירות הקבוע ביום שני בשעה 21:00 ליינעץ אישי וברכה מהרב. חייגו: 073-321-2995

חנוך לנער | הרב דניאל אוהיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבי 2000

להעביר שיעור בחינוך בלי לומר מילה אחת!

אחת. וזה אולי אחד האתגרים הגדולים בחינוך שלנו. ילדים מבחינים היטב בפער שבין דרשויותנו לבין התנהגותנו בפועל. אם אנו מבקשים מהם לדבר בכבוד - הם בוחנים כיצד אנו מדברים. אם אנו רוצים שילמדו להודות - הם רואים האם אנו מודים בעצמנו. ואם אנו מבקשים מהם לוותר - הם שמים לב מה קורה כשאנחנו נדרשים לוותר. אין הורה או מחנך מושלם, אך ככל שהערכים שעליהם אנו מדברים מקבלים ביטוי ממשי בחיינו, הם הופכים לעמודים יותר בעיני הילד. החינוך העמוק ביותר אינו מה שהילד שומע מאיתנו - אלא מה שהוא רואה בנו.

דמותם של ההורים בענווה, בהסתפקות במועט - היא חלק בלתי נפרד מהתהליך החינוכי אותו חווה הילד.

כאשר ביקשו להכין כתבה על הגאון רבי שמעון בעדני זצוק"ל, הוא ביקש במפורש שלא להצמיד לשמו תארים וכינויי שבח רבים. לדבריו, פשוט אין צורך בכך.

אותה פשטות לא הייתה רק אמירה. תלמידיו ובני ביתו תיארו כיצד הוא חי בדירה קטנה וצנועה, ללא "חצר" וללא מערך משמשים. הוא עצמו היה עונה לטלפון ופותח את דלת ביתו לאנשים שבאו לקבל

הגאון רבי שמעון בעדני זצוק"ל עצה וברכה.

אפשר לדמיינ כמה שיעורים על ענווה ניתן למסור. אך אדם שמעמדו כה גבוה ובכל זאת ניגש בעצמו לפתוח את הדלת - מעביר שיעור עמוק בלי לומר מילה

כל הורה יודע שבחינוך הילדים אין תרופת פלא. שלמה המלך לימד אותנו את הדרך לחינוך טהור: "חנוך לנער על פי דרכו".

אמנם הפירוש המקובל הוא: על פי דרכו של הנער - כל נער והכלים שיש לו. אך כדאי מאוד שהחינוך יהיה גם על פי דרכם של האב והאם.

הדמות של ההורים צריכה לשמש מודל לחיקוי עבור הילד, והם צריכים להיות ראויים לשאיפות של ילדיהם. הורים שרוצים להנחיל לבניהם את יקרת התורה ואת אהבתה המפעמת בתוכם, יזכו לכך כאשר הילד יראה בעיניו הטהורות מה באמת חשוב להם, ועד כמה הם מוכנים להשקיע למען צמיחתו בתורה.

על תחושה של כפיות טובה. הוא החל לשאול את עצמו כיצד ייתכן שאדם זוכה לראות בחייו כל כך הרבה חסדים, ובכל זאת ממשיך להתנהל כאילו הכל מובן מאליו. "זו התודה שלך לקב"ה?", הוא שואל בסרטון. "אתה לא רואה שיש פה ניסים גלויים?"

יש משהו חזק בשאלה הזאת. אנחנו רגילים לחשוב על אמונה בעיקר ברגעים שבהם אנחנו מבקשים משהו מהקדוש ברוך הוא. בריאות, פרנסה, הצלחה או ישועה. אבל האמונה נבחנת גם ברגעים שבהם הכל בסדר. האם אנחנו זוכרים לעצור אז ולהודות על מה שקיבלנו?

ולפעמים, דווקא אחרי שהחיים מאלצים את האדם לעצור לרגע, הוא מגלה כמה סיבות כבר היו לו לומר תודה. תשאלו את טום קשתני. ליתר דיוק: תצפו בו.

לא קשה להבין מדוע הסרטון הזה צבר 534,810 צפיות. טום קשתני, כוכב ריאליטי בעבר, מספר בו על ערב שבת אחד שהתחיל עם סיגריה והסתיים כשהוא שוכב על הכביש. בין שני הרגעים האלה הייתה שיחת טלפון אחת מאימו, שביקשה ממנו דבר פשוט: "טום, בוא לקידוש".

קשתני עלה על הקורקינט שלו ויצא לדרך. במהלך הנסיעה נתקל במהמורה בכביש, התהפך, ונפל בחוזקה על גבו. כשניסה לקום, גילה שאינו מסוגל.

לדבריו, באותם רגעים, כשהוא שוכב פצוע על הכביש, הופיע אדם מבוגר בעל זקן לבן. קשתני מתאר אותו כמי שנראה בעינו באותו רגע "כמו מלאך משמיים". האיש ביקש ממנו שלא לזוז והודיע לו שאמבולנס כבר נמצא בדרכו אליו.

כשהוא מביט היום לאחור, הוא מדבר

**חפשו...
חילתני שבת
ותוך דקות קיבלתי
את הסתירה של
החיים**

עידן משולם
מנהל מחלקת
הדיגיטל
2000-ב

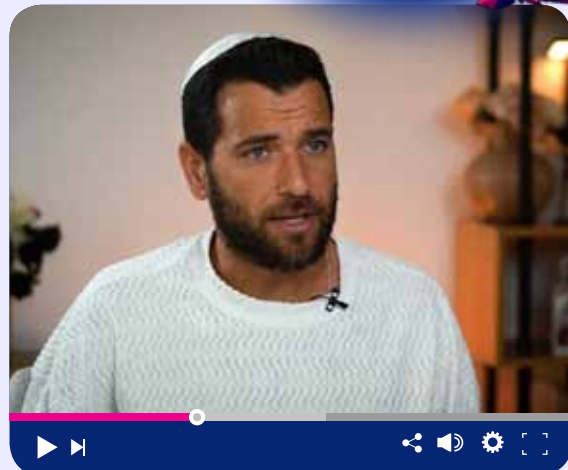
בפינה זו, בכל שבוע, נציג אחד מהסרטונים שהופקו על ידי ערוץ 2000 למטרת קירוב הציבור הכללי

צפיות
534,810

משך הסרטון
1:07

לצפייה בסרטון
סרוקו את הקוד

מיונז שעבר עליו הלילה...

בעולם, משתמשים בנוזל ביצים ללא כל תוספת. הנוזל הזה מיוצר במפעלים אחרים מאלו שמייצרים את המיונז, ובוודאי שעבר יותר מלילה אחד עד שהופק המיונז מאותו נוזל ביצים.

דרך נוספת להפקת המיונז נעשית באמצעות 'אבקת ביצים'. במקרה זה, אין בעיה של לינת לילה (כפי שהאריך מרן זצוק"ל בספרו 'ביע אומר' לגבי אבקת שום), משום שהאבקה נחשבת כמו "פנים חדשות" שאינם נאסרות בלינת לילה. אך כאן הבעיה יותר מורכבת...

נכון שהאבקה עצמה מורכבת רק מנוזל ביצים שיושב במגדלי אוויר וכשמוסיפים לו מעט מים הוא חוזר להיות נוזל ביצים, אולם מי פיקח על מגדלי הייבוש, הפיסטור, האריזה, שלא נכנסו כל מיני סוגי אבקות שרק ניתן לדמיין ממה הן עשויות? כשנחשוב על שני הנתונים הללו נתחיל להבין את ההבדל בין הכשרויות.

בתעשיית המיונז, הנשענת כולה על ביצים, יש שתי דרכים. לכל דרך מעלה משלה. הראשונה, כפי שנהוג במוטגי המזון הגדולים בארץ, היא ייצור ביצים מנוזל ביצים טריות, המקנה למיונז טעם עשיר וקרמי והוא נוטה פחות להישבר. אולם, הנתון הזה יוצר בעיות כשרות שעל פי רוב כמעט ולא ניתן להתמודד איתן בייצור מיונז בחוץ לארץ. הבעיה הראשונה והפשוטה - האם נוזל הביצים הזה נוצר כפי שנהוג בעולם משבירת ביצי חופש, ואם כן, מי בדק שאין בביצים הללו חשש של טיפות דם? והבעיה הקשה יותר - "לינת לילה". שהרי כל ביצה גלויה, דהיינו, נוזל ביצה שהוציא אותו מהקליפה ועבר עליו לילה, מהווה סכנה לגוף. משכך, המפעלים בארץ מערבבים כמות של מלח (כאחוז) מיד עם הפקת הנוזל כדי להציל אותו מאיסור לינת לילה, אולם מפעלי הביצים בחו"ל, וכן יצרני המיונז

זמן
קריאה
דק' 1.5

הרב ישי מלמד
כשר למכור

העיניים עייפות? אז תעירו אותן!

הד"ר גיל שחר (M.D) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

זמן
קריאה
דק' 1

לפני כעשור פורסם מחקר מיפן שהתבסס על 74 אנשים שהתלוננו על עייפות עיניים ועל עיניים יבשות. הם חולקו אקראית לשתי קבוצות. קבוצה אחת קיבלה 60 מ"ג מהמיצוי מאקי-ברי (MaquiBright), והשנייה קיבלה פלצבו (placebo) שהכיל 0 מ"ג. גם הנחקרים וגם החוקרים לא ידעו האם הנבדקים קיבלו את המיצוי הפעיל או את הפלצבו ללא כל חומרים פעילים. לאחר ארבעה שבועות, בדקו את כמות ייצור הדמעות באמצעות בדיקות אובייקטיביות, שלא מסתמכות רק על תחושה של הנבדקים. הקבוצה שקיבלה את המאקי-ברי נמצאה כמייצרת דמעות בכמות רבה יותר באופן משמעותי בשתי העיניים, לעומת קבוצת הביקורת.

גם בשאלונים בנושא עייפות העיניים, דיווחו הנבדקים בקבוצת המאקי-ברי על הפחתה משמעותית בתסמיני עייפות עיניים (הנחקרים, כאמור, לא ידעו מי מהם קיבל את המיצוי הפעיל ומי את הפלצבו). תופעות לוואי לא דווחו כלל.

ארבע שנים קודם לכן, נעשה מחקר שבדק מה המינון האפקטיבי של מאקי-ברי לייצור דמעות ולהפחתת תסמיני עין יבשה. 13 משתתפי המחקר חולקו לאחת משתי קבוצות, שקיבלו את המאקי-ברי במינון יומי של 30 מ"ג או 60 מ"ג במשך תקופה של 60 ימים. שתי הקבוצות הציגו שיפור מובהק בנפח נוזל הדמעות כבר לאחר 30 ימי טיפול. בעוד שגם תוספת יומית עם 30 מ"ג מאקי-ברי נמצאה יעילה, המינון של 60 מ"ג הגדיל באופן משמעותי את נפח נוזל הדמעות בכל נקודות הבדיקה שנעשו, והפחית את תסמיני העין היבשה לכמעט רבע מהערכים ההתחלתיים לאחר טיפול של חודשיים.

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטון אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

נאשר פתחו את הקבר נדמו כולם...

רבים, זכר צדיקים לברכה.
רבי עבדאללה היה איש חסד עצום
שעסק רבות בתמיכה בנזקקים ובעניים,
כאשר ביתו היה פתוח לרווחה לכל
נצרך.

רבי עבדאללה סומר זצ"ל היה מגדולי
חכמי ומנהיגי יהדות בבל לפני כ-150
שנה. יזם והקים מערך מפואר של
לימוד תורה, ובין היתר הקים את
"מדרש בית זילכה" שהיה מרכז

של לימוד והפצת תורה לכל
רחבי עיראק וסביבותיה.
גם ממדינות שכנות
כמו איראן, כורדיסטן,
הודו וטורקיה, הגיעו
רבים לבקש תורה
מפיו. זכה להעמדת
תלמידים הרבה, וכמעט
כל החכמים והרבנים
אשר במדינות בבל, פרס
וארץ הודו - היו תלמידיו
ושומעי לקחו, בהם רבנו
יוסף חיים בעל ה"בן איש
חי", המקובל האלוקי
רבי יהודה פתיה, רבי
יעקב חיים סופר,
ועוד

בחדר "יהושע כהן גדול"

לאחר פטירתו נקבר באופן זמני
בחדר "יהושע כהן גדול",
ובהמשך ניתנה הוראה
להעבירו לבית העלמין
שליד בגדד. כאשר פתחו
את הקבר נדמו כולם
לראות כי גופו הקדוש נותר
שלם ונקי כביום הטמנתו, על אף
שעברו מאז קבורתו 84 ימים!

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00. ניתן להזמין
את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

דברי ציון | על כי תשובות הגאון הרב בן ציון מוצפי

זמן
קריאה:
דק' 1

היזהרו מכפירה שנכנסת בדלת האחורית!

האם לפני בריאתו של האדם, הקב"ה ברא חיות אחרות והשמידן?

הכל נברא בששת ימי בראשית.

כמה שנים חי הבל בנו של אדם?

ששת ימי בראשית לא היו במושגי מדידת הזמן שלנו.

מותר ללמד סברות והשערות מדעיות בעניין האבולוציה?

אוי ואבוי למי שרוצה להכניס את הכפירה בדלת האחורית ולהכשיר אותה. מוחו
נטמא בספרי כפירה ובא להרעיל אחרים. אוי להם ולתלמידיהם ולדומים להם.

האם יש יצורים שנבראו לאחר ששת ימי בראשית,
או שבמהלך השנים חלו שינויים בבריאה?

חס ושלום לומר כן, וכבר נאמר: "אין כל חדש תחת השמש". הכל
נברא ואירע בששת ימי בראשית, וייתכן שאולי אחר זמן הדבר התגלה
או קיבל צורה, אבל הכל כבר היה.

מי יז השכינה ומתי היא נבראה?

הרמב"ם כתב שהשכינה היא השנחת הבורא עצמו בנבראים והיא
חלק בלתי נפרד מאורו יתברך. פירוש הדברים נזכר בזוהר, שהיא
הספירה העשירית שהאציל הבורא מאורו ונקראת ספירת המלכות,
והניח אותה אצלנו כדי שנדבק בה ונאיר אותה במעשינו.

השידור הקבוע ביום שישי בשעה 08:00

מסעוד ומעצב ע"י המערכת לזמנות הקוראים ובאישור בית הרב

טעמי המנהגים

הרב עזרא שקלים - מרבני 2000

המספרים לא תואמים להתחתן בכל זאת?

החסידי, מפני שזו הייתה צוואה לזרעו אחריו
(נודע ביהודה), וכן מפני שהשתנו המקומות
והזמנים (החיד"א) ומפני שזכות התורה מגינה
עלינו (חתם סופר), ולכן מותר להתחתן גם
אם שם החתן כשם חמיו, או
שם הכלה כשם חמותה.
והחוששים, נוהגים
להוסיף שם אבל לא
לשנות את השם
הקיים. וכמו כן, שני
אחים יכולים לישא
שתי אחיות.

ואין לדחות נישואין
מחשש של התאמת
שמות ומספרי בני הזוג,
כיוון שלא מצינו לגדולי הדורות
והפוסקים שכתבו כן, וכתוב בתורה: "תמים
תהיה עם השם אלוהיך". ובוודאי אין לעכב
זיווג אם הוא מתאים מבחינת מידות ויראת
שמיים, בשביל חשבונות כאלו.

אין להימנע מלהשיא
ילדים צעירים לפני
המבוגרים, שאין זה אלא
נימוס ודרך ארץ לחכות לגדולים
אבל לא חובה. ואדרבה,
צריכים לדעת שבזכות
היתור יזכו הגדולים
לשידוכים מוצלחים,
טובים וישרים (אגרות
משה, חופת ציון). ובוודאי
שאין לעכב את מזלם של
הצעירים אם זכו לשידוך
טוב והגון.
ונהוג אצל בני אשכנז לשלם
דמי שדכנות (רמ"א ח"מ סי' קפה
סעיף י). ולבני ספרד, רק מצד הכרת
הטוב על הטרחה של השדכן ראוי לתת לו
תשלום מסוים וכל שכן אם התנה מראש,
שצריכים לתת לו (חופת ציון).
כיום איננו חוששים לצוואת רבי יהודה

זמן
קריאה:
דק' 1.5

בדרכי רבותינו

אנן יסוד בשיטת הלימוד

זמן
קריאה:
דק' 0.5

רבנו פטר בן יוסף חי במאה ה-12 בצרפת ובאשכנז. בצעירותו
שקד על תלמודו אצל רבו המובהק רבנו תם, והיה מחבורת
החכמים שהניחה את היסודות לשיטת הלימוד של בעלי
התוספות.
באותה תקופה חוו יהודי אירופה את תהפוכות ימי הביניים
ומסעי הצלב, ורבנו פטר וגדולי הדור נאלצו לבצר את חומות
הדת בפסיקת הלכה ובחזיקון הקהילות.
חידושי ופירושי על סוגיות הש"ס הובאו בהרחבה בפירושי
התוספות המודפסים על דפי התלמוד, וכן נטל חלק בעריכת
חלקים מ"ספר הישר" לרבו רבנו תם. דברי תורתו הפכו לאבן
יסוד בלימוד בעיון ובבירור שיטות הראשונים עד ימינו.
בשנת ד' אלפים תתק"ו (1145-1146 למנינים), בעיצומן של
גזרות מסע הצלב השני, נעקד רבנו פטר על קידוש השם בעת
שליווה לקבורה את פרנס הקהילה.

הכותב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי".
השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

שייק שכבות פרוזה - 3 טעמים בכוס אחת

מצרכים לכוס אחת:

שכבת תות:	5 תותים קפואים
1/4 כפית תמצית וניל	1/4 כפית מייפל
1 כפית מייפל	3 כפות חלב שקדים
שכבת שוקולד:	1 כפית מייפל
1/2 כפית מייפל	3 כפות חלב שקדים
שכבת בונה וניל:	1/2 כפית מייפל
1/2 כפית מייפל	3 כפות חלב שקדים
1 כפית מייפל	1 כפית מייפל

אופן ההכנה וההרכבה:

מכינים תחילה את שכבת התות: טוחנים את כל המרכיבים בבלנדר עד לקבלת שייק חלק וסמיך. במידת הצורך, מוסיפים עוד כף קטנה של חלב שקדים.

1. מוזגים את שכבת התות לתחתית גביע זכוכית ומיישרים בעדינות.

2. מכניסים את הגביע למקרר למשך 5-7 דקות לייצוב השכבה.

3. מכינים את שכבת הבונה-וניל וטוחנים עד לקבלת מרקם סמיך וחלק.

4. מוציאים את הגביע מהמקרר, מניחים כף הפוכה ממש מעל שכבת התות, ומוזגים את השייק באיטיות על גב הכף. כך השכבה החדשה תונח בעדינות ולא תתערבב עם השכבה שמתחת.

5. מיישרים בעדינות ומחזירים למקרר ל-5 דקות.

6. מכינים את שכבת השוקולד באותה צורה.

7. מוזגים אותה בעדינות על גב כף הפוכה מעל שכבת הבונה-וניל.

8. מקשטים בקצפת צמחית ומוסיפים תות קטן ושברי שוקולד פרוזה או כל העולה על דעתך.

טיפ חשוב: כדי לקבל שכבות יפות, ברורות ומדויקות, חשוב שכל השייקים יהיו סמיכים וקרים מאוד. כמו כן, מומלץ לא להוסיף הרבה נוזלים בזמן הטחינה.

ההצלחה והתיאבון!

מאירים את הבית

נו, ומה יקרה אם לא תספיקי הכל היום?

עצום בעסק, ה'אני' הנוכחית שלי נכנסת לבהלה שאם לא אספיק הכל היום - העסק יקרוס. אבל ה'אני' העתידית שלי יודעת ששקט פנימי ואנרגיה נכונה קודמים לכל.

היא קודם כל דואגת לעצמה, נושמת, מניחה את מה שלא דחוף, ורק מתוך חיבור ושמחה חוזרת לפעול בקצב מדויק.

השיחה הזו משנה את כל התמונה. אנחנו לומדות שפעולה אמיתית לא צריכה לבוא מתוך לחץ ומאמץ מתיש, אלא מתוך חיבור לתדר של שמחה, אמונה וביטחון פנימי עמוק. זוהי תנועת חיים אמיתית - כזו שבה העסק צומח, ואת נשאת בחיבור מלא לעצמך.

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הסדר:

052-765-7356 | CO527657356@GMAIL.COM

אחד הרגעים המרגשים ביותר בקליניקה הוא הרגע שבו המתאמנת מצליחה לנהל דיאלוג פנימי אמיתי ועמוק עם הגרסה השלמה של עצמה. ציפי הגיעה לפגישה כשהיא מתמודדת עם אתגר מוכר: יום שבו העומס העסקי מרקיע שחקים, והפחד "לא להספיק" מנסה לדחוף אותה חזרה לתסריט הישן של ריצה מתישה ומאבק בשיניים.

"ציפי", אמרתי לה, "בואי נפתח עכשיו שולחן ונקיים שיחה פתוחה עם ה'אני' העתידית שלך". עזרתי לציפי לעצום עיניים לרגע, להיכנס לנעליה של ה'אני' העתידית, ולדבר בגוף ראשון. שאלנו יחד: "מה הטריגר המרכזי שמעורר בך לחץ? ואיך ה'אני' העתידית מגיבה אליו באמת?"

ציפי, מתוך חיבור עמוק לדמות העתידית שלה, נשמה לרווחה ואמרה בקול בטוח: "כשיש לי עומס

בין תסריט אימה לתובנה אופטימית

תמי עמדה במעבר שלוש בסופר-מרקט השכונתי.

שקית עדשים ביד שמאל, שקית חומס ביד ימין, ותחושת חרדה קיומית בלב. מאחוריה כבר נפער פקק עגלות עצבני של יום חמישי

אחר הצהריים, אבל היא הייתה שקועה מדי בתסריט אימה: 'מה אם המרק יצא תפל? מה אם הילדים יפתחו בשביתת רעב? מה אם בזבזתי שעה יקרה מול הגז וארבעה שקלים וחצי על כישלון קולינרי?' ואז, בדיוק כששכנה חסרת סבלנות עקפה אותה משמאל, תמי תפסה את עצמה.

זו כמובן לא הייתה הקטניה, אלא הדפוס האוטומטי שתפס פיקוד. איפה שהוא בדרך, המוח שלה - אותו תלמיד שקדן שנבהל מציון 99 - הפך צלחת עדשים לטיטוס של הסכם שלום. הניסיון של התת-מודע להגן עליה מחרדה, תירגם בחירה זעירה במדף לצעד מסוכן מול תהום.

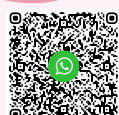
תמי, שלא מתיימרת להיות מומחית גדולה, אבל

כבר עברה כברת דרך ולמדה להפעיל מחשבה שנייה, זיהתה שהמחשבות שלה פשוט רצות במעגלים. היא עצרה, לקחה נשימה עמוקה ושינתה תדר בשאלה פשוטה: 'איזו בחירה פשוט תזיז אותי מטר אחד קדימה?' לא מה מושלם, אלא מה מביא קצת שקט.

היא זרקה את העדשים לעגלה והמשיכה לצעוד בקלילות. הערב, כצפוי, לא הסתיים בפרס ישראל לבישול. המרק יצא קצת סמיך, הקטן הודיע ש"זה נראה כמו בוצ' והעדיף פתיתים, והבעל סיים צלחת אחת ולא הראה נכונות לנוספת... אבל תמי חיכה לעצמה בסיפוק. הבית לא קרס, המעבר בסופר התפנה, והכי חשוב, שריר הבחירה החופשית שלה גדל עוד קצת. בחיים אין ציון 100 על עדשים. מקסימום? יצא מרק קצת אחרת, והעולם ימשיך להסתובב מצוין, רק עם הרבה יותר שקט בראש.

נחמי בארי - מרחב לצמיחה רגשית NLP | 052-765-6229
nlp05276@gmail.com

לשריון
תאריך חגיגי
כעת או
סרקו!

הזמני
ללא עלות

שלוחה 1
073-321-2992

ראשית
עריסותיכם זולה תרימו
מוזמנת לפתוח שנה של ישועות והצלחות
עם מיטב רבניות 2000 - אצלך בבית

הסיפור של
רבי אריה קרליב 2000

זמן
קריאה:
1.5 דק'

"ריבונו של עולם, האם גם אני אזכה?"

סיפורים
עיוניים
על חג
תשובה

הוא ליווה את בנו
לישיבת "אור החיים"
בירושלים, בראשות
הגאון רבי ראובן אלבז שליט"א. הבן
נכנס למבחן, והאב המתין בחוץ.
"הבן שלך עבר את המבחן
בהצלחה", בישר הרב לאב, ושאל:
"אתה בטוח שהוא מעולם
לא למד בישיבה?"
משהשיב האב בחיוב,
המשיך הרב: "הבן שלך
עוד יהיה אחד הגדולים
כאן". את הסיפור הזה
שמעתי מהאבא בעצמו
במהלך אחד מחוגי הבית של ארגון
2000, בהם הוזמנתי לדבר.

זה סיפור על אבא ששמר
שבת ואף היה נכנס מדי פעם
לבית הכנסת, אך בנו למד בחינוך
הממלכתי וחי ככל ילד בן גילו.
באחת השבתות, בעת ברכת
הכהנים, ראה האבא מתפלל אחר
שעוטף את בנו בטלית ומניח את ידיו
על ראשו. המראה נגע עמוק בליבו,
הוא הסתיר את ראשו
בטלית ולחש תפילה:
"ריבונו של עולם, יש לי
בן יחיד ומיוחד. האם גם
אני אזכה לעמוד לצד
בני בבית הכנסת, להניח
את ידי על ראשו ולברך
אותו?"

לאחר תקופה קצרה החליט
האב להפתיע את בנו, שהיה רק בן
חמש-עשרה, במתנה מיוחדת. מעבר
לתפילין שהיו לו מבריהמצווה, הוא
קנה לו זוג תפילין נוסף, חדש ומהודר,
טלית, סידור ונרות מיוחדים לכל זה,
כדי שיתחדש ויתחזק.
הנער שמח, וכבר למחרת בבוקר
הניח את התפילין. עם הזמן, הפכו
התפילין לקשר יומיומי של הבן עם
הקדוש ברוך הוא.
יום אחד פנה הבן אל אביו: "אבא,
קח אותי בבקשה לישיבה בירושלים".
האב היה מופתע, אבל הבן היה נחוש.
הוא ארז את מזוודתו, והאב הבין:
התפילה שהתפלל התקבלה ובגדול!

השיר הקבוע ביום שישי בשעה 15:00. ניתן להזמין את
הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו: 073-321-2992

הרב יצחק רבי
לאהוב

זמן
קריאה:
1.5 דק'

הקשב של אבא ואמא מוכנה רק לאח אחד?!

מה עושים כשאחד האחים
עובר תקופה קשה (בריאותית)
ומרגישים שכל תשומת הלב של הבית
מופנית רק אליו?

ice

תשובה:

אבל כדי לעבור את התקופה הזו בבגרות וברוגע,
חשוב שתראה את התמונה השלמה.
הורים לא עושים זאת מתוך חוסר אהבה לילדים
האחרים. התורה מלמדת אותנו: "וְיָחִי אָחִיךָ עִמָּךְ"
(ויקרא כה, לו). כשהאב נמצא
בסכנה, במצוקה או בקושי
גדול, הבית כולו נרתם כדי
להרים אותו. ההורים שלך
נמצאים כרגע במצב של
"עזרה ראשונה". הלב שלהם
מלא באהבה אליך, אבל הידיים
והראש שלהם תפוסים בטיפול
בלהבה הבערת.
במקום להרגיש שקוף, תראה
את עצמך כעמוד התווך של
הבית. היכולת שלך להיות חזק,
עצמאי, ולהקל על ההורים בתקופה כזו - היא
מצווה עצומה של גמילות חסדים וכיבוד הורים.

ראשית, עצם זה שאתה
פונה ומבקש עזרה במסגרת
המדור הזה, מראה שהעניין באמת
כואב לך, ואני בהחלט מבין אותך.
התחושות שאתה מתאר הן כואבות,
אמיתיות ואנושיות מאוד. כאשר
כמעט כל המשאבים בבית מופנים
אל עבר אח אחד שנמצא במצוקה,
טבעי לגמרי שיווצר בלב מקום קטן
של בדידות, צער או אפילו תסכול.
המחשבה ש"מה איתי? גם אני פה!"
היא תגובה טבעית, ואינך צריך להרגיש אשם שהיא
עולה בך.

מאירים את הנעורים

משיב הריח ומוריד הגשם

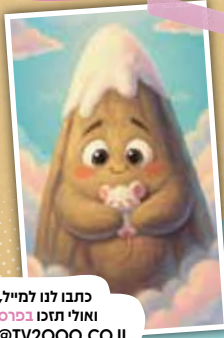
במהלך התקופה היבשה, החיידקים
הללו מפרשים חומר אורגני
בשם גיאוסמין. המרכיב השני הוא
שמים אתריים שהצמחים והעצים
מפרישים בעונת היובש כדי להאט
את צמיחתם ולחסוך במים. המרכיב
השלישי הוא האוזון הנוצר בשמיים
בעקבות ברקים ומטחים חשמליים
באוויר.
כשטיפת הגשם הראשונה פוגשת
בקרקע, מתרחש פלא פיזיקלי
מרהיב: הטיפה "לוכדת" בתוכה
בועות אוויר זעירות מהאדמה.
הבועות הללו עולות במהירות אל פני
הטיפה, מתפוצצות כמו בועות של
משקה מוגז, ומשגרות לאוויר תרסיס
עדין (אירוסול) המורכב מגרגרי
הגיאוסמין והשמים האתריים.
אין אדם שלא מכיר את
הרגע הקסום הזה: הגשם
מגיע, הטיפות הראשונות
נוגעות באדמה היבשה, והאוויר
מדף ניחוח מופלא, עמוק ומרענן של
אדמה רטובה. ריח של התחדשות
ושמחה. אבל האם תהיתם פעם
מאיפה מגיע ה"בושם" הייחודי הזה?
הרי לטיפות המים עצמן אין ריח, וגם
לאדמה היבשה לא היה ריח רגע
לפני כן!
בשנת 1964 גילו שני מדענים
אוסטרליים את הסוד, והעניקו לו
את השם פְּטֵרִיכֹר: מתברר שבזרע
עולם הטמיע בטבע שילוב של
שלושה מרכיבים שונים שממתינים
בסבלנות לאורך כל הקיץ החם.
המרכיב הראשון הוא חיידקי
אדמה מיוחדים (אקטינובקטריה).

זמן
קריאה:
1 דק'

מזהים מה מסתתר בתמונה?

נראה אתכם מזהים
מה מסתתר בתמונה השמאלית

התשובה לחידה
של המגזין הקודם:
קל כנשר

כתבו לנו למייל,
ואולי תזכו בפרס!
MAG@TV2000.CO.IL

כשאח עובר
תקופה קשה, הוא
זקוק לא רק להורים,
אלא גם לאח גדול ומבין.
מילה טובה ממך, חיוך או טיפה על
השכם יכולים לתת לו כוח עצום. חז"ל
טבעו את הכלל: "כל ישראל ערבים זה
בזה", ועל אחת כמה וכמה אחים בבית אחד.
אם העומס בבית כבד עליך, מצא דמות
קרובה לפרוק בפניה. רב, מורה או חבר טוב. אל
תישאר עם התחושות שקועות בפנים.
כשאתה מסתכל על הקושי מתוך בגרות וערבות
הדדית, אתה גיבור אמיתי שמחזיק את הבית.
התקופה הקשה תעבור, והבגרות והכוחות שתרוויח
ממנה יישארו איתך לתמיד.

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב",
שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד
עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם כתוב)

מערכת 'זיהוי קולי' של הטבע

זמן קריאה: 1 דק

כשקבוצת דולפינים שוחה יחד בים, נשמעות סביבה שריקות, נקישות וקולות שונים. למתבונן מהצד נדמה שמדובר ברעש אחד גדול, אבל עבור הדולפינים מדובר בעולם שלם של תקשורת.

אחת התגליות המרתקות בחקר הדולפינים היא קיומה של "שריקת חתימה" אצל

מינים מסוימים, ובמיוחד אצל הדולפינים המצוי. כבר בגיל צעיר מתפתחת אצל כל דולפין שריקה ייחודית יחסית, שאותה הוא יכול להשמיע כדי לזהות את עצמו ולשמור על קשר עם דולפינים אחרים. לכל דולפין יש קול בעל מאפיינים משלו, ודולפינים אחרים מסוגלים ללמוד ולהכיר את השריקות של חבריהם.

המעניין הוא שדולפינים מסוגלים גם לחקות שריקות של דולפינים אחרים. מחקרים הראו שהם יכולים להגיב לשריקה האישית שלהם כאשר משמיעים להם הקלטה שלה.

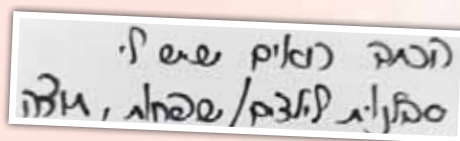
התקשורת בין הדולפינים אינה מסתכמת בשריקות. הם מפיקים גם נקישות, קולות מתפרצים וצלילים נוספים, ומשתמשים במגוון תנועות גוף ומגע. חלק מהקולות קשורים לתקשורת חברתית, בעוד שנקישות האקולוקציה משמשות בעיקר לאיתור ולזיהוי עצמים.

וכאן מתגלה פרט נוסף ומופלא: הדולפין אינו רק משמיע קול - הוא צריך גם להבחין בין קולות, לזכור אותם ולהגיב אליהם. מערכת תקשורת כזאת דורשת שילוב מורכב של שמיעה, זיכרון, עיבוד מידע והתנהגות חברתית. וזה רק חלק קטן ממה שאנו יודעים כיום על עולם התקשורת המופלא של הדולפינים.

רוצה לעבוד עם ילדים? אלו התכונות הנדרשות!

זמן קריאה: 1.5 דק

חינוכית חמה, נעימה ומעודדת.

עם זאת, בנושא הסבלנות קיימת מורכבות. אין כאן בהכרח חוסר סבלנות בסיסי כלפי ילדים, אלא יותר קושי אפשרי כאשר הדברים מתנהלים באיטיות, חוזרים על עצמם פעמים רבות או אינם מתקדמים בקצב המצופה. כאשר ילד זקוק להסבר חוזר, מתעכב מאוד, מתקשה להתארגן או דורש התייחסות ממושכת לאותו נושא, עלול להופיע לעיתים חוסר שקט פנימי ורצון לזרז את התהליך.

לכן, נראה שהיכולת לעבודה עם ילדים בהחלט קיימת ואף משמעותית, במיוחד במקומות שבהם נדרשים חום, התלהבות, הפעלה, יצירת קשר והבנת נפש הילד. נקודת העבודה המרכזית היא פיתוח סבלנות מודעת: האטת הקצב, מתן זמן לילד, קבלה של חזרתיות והבנה שלכל ילד קצב התפתחות שונה.

בכתב היד בולטים במיוחד גודל כתב משמעותי, תנועה מהירה וערה, זרימה נמרצת וקערות פתוחות ורכות. השילוב בין הסימנים יוצר רושם של אדם בעל חיות פנימית גבוהה, שמחת חיים, התלהבות, ספונטניות ורצון להיות בעשייה ובתנועה.

התנועה המהירה בכתב עשויה להצביע על צורך בקצב, התקדמות וחוויות משתנות. מדובר בטיפוס שאינו אוהב להישאר זמן רב במקום אחד מבחינה מחשבתית או מעשית. הוא זקוק לעניין, גיוון, ותחושה שמשוה מתרחש. דווקא תכונה זו יכולה להיות יתרון משמעותי בעבודה עם ילדים, משום שילדים נמשכים פעמים רבות לאדם חי, אנרגטי, משתף, יוזם ומלהיב.

הקערות המופיעות בכתב משקפות במישור הגרפולוגי רגישות, פתיחות רגשית ויכולת לקלוט את הזולת. ניתן להתרשם שקיימת יכולת להבין את עולמו של הילד, להתחבר לרגשותיו, ליצור עמו קשר ולתת לו תחושה שרואים אותו. החיבור בין הרגישות לבין האנרגיה הגבוהה עשוי ליצור דמות

שלחו לנו למייל: MAG@TV2000.CO.IL שאלה ליועץ בכתב ידכם - ואולי תקבלו תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין! (אפשר בעולם שם כמובן).

למה אני כל כך אוהב את שבת בראשית?

זמן קריאה: 1.5 דק

בראשית. היא מגיעה אחרי תקופה של חשבון נפש ומזכירה לנו שהתשובה היא לא רק להסתכל אחורה. צריך גם להסתכל קדימה. לא משנה איך נראתה השנה שהסתיימה, השנה החדשה עדיין יכולה להיכתב אחרת. ואולי זה המסר הכי יפה של "בראשית": אין צורך לחכות לגס גדול כדי להתחיל. לפעמים מספיק להחליט שהיום אני עושה צעד קטן בכיוון הנכון. ומשם, מי יודע איזה סיפור יפה עוד יכול להיכתב.

אז נאחל לעצמנו שבשנה הזו נתחיל מחדש בכל מקום שצריך. באמונה, בשמחה, במשפחה, בעבודה, ביצירה ובחיים עצמם. ושנזכה לכתוב יחד פרק חדש, טוב ומבורך.

שבת שלום!

אני מכיר את התחושה הזו גם מעולם המוזיקה. כל שיר חדש מתחיל בעצם מכלום. יש רעיון קטן, לפעמים אפילו משפט אחד, מנגינה שמגיעה בהפתעה, ואז מתחילים לבנות - מקלטים, משנים, מוחקים, מנסים שוב. בהתחלה אתה שומע רק כמה צלילים. ואז, לאט לאט, נולד שיר. ככה בדיוק הם החיים.

אנחנו לרוב רוצים לראות מיד את התוצאה. רוצים לדעת לאן נגיע, כמה נצליח, מה יקרה בעוד שנה. אבל "בראשית" מלמדת אותנו להתחיל גם כשעוד לא רואים את כל הדרך. צעד אחד, החלטה אחת, מעשה טוב אחד, שיחה אחת שדחינו, חלום אחד שאנחנו מחליטים שוב לתת לו מקום.

אולי זו הסיבה שאני כל כך אוהב את שבת

רק לפני רגע סיימנו את חגי תשרי. עברנו את ראש השנה, יום הכיפורים, סוכות, שמחת תורה. כל כך הרבה תפילות, מחשבות ורגעים מיוחדים. ופתאום אנחנו חוזרים להתחלה. "בראשית ברא אלוקים". שוב. כאילו התורה אומרת לנו: עכשיו מתחילים מחדש. אני חושב שזה אחד הדברים היפים בחיים. תמיד יש לנו אפשרות להתחיל עוד פעם.

גם אם השנה שעברה לא הייתה בדיוק כמו שרצינו, גם אם היו החלטות שלא הצלחנו לקיים, חלומות שנשארו בצד, או דברים שאמרנו לעצמנו שנשנה ולא תמיד הצלחנו... מגיע יום שבו אפשר פשוט לפתוח דף חדש.

זיהיתם פעילות מיסיונרית?

פונים < מדווחים < מצילים! 073-321-2869

אל תתפתו לטף נחש!

מאירים את הילדים

מִצְוַת 5 הַקִּדָּוִים

לפעמים אנחנו מקנאים בחברים או מנסים על האחים. זה בסדר. ללכת ולשגשג. אבל ספור "קון והכל" מלמד אותנו שמדות רעות עלולות לגרום למעשים חמורים חלילה, ועלינו לתקן ולשפר כל הזמן את המדות שלנו. נקשש צדיקים, האם תוכלו לזוהר את ההבדלים שבין שני הציורים?

יצירות

ילדים יקרים, כל שבוע אנו מציגים יצירה ופה ששלחתם לנו, המספרת כמה אתם אוהבים את המגזין. והפעם - היצירה של בְּנֵהוּ שָׁלוֹם כְּחֵן מַעֲמֻנָּאֵל

שימו לב! נשמח לקבל מקם יצירות יפות

עם הלוגו החדש שלנו והמשפט: "מחברים את עם ישראל"

יש לכם רעיון אחר להציג את החבור של עם ישראל? הכינו, צלמו, ושלחו לנו ל: MAG@TV2000.CO.IL
אולי תזכו בפרס.

"נס! הקדוש ברוך הוא אכל את החלות שלנו..."

חלות, השמש היה לוקח אותן, והיהדי היה מאשר כי חשב שהשם קבל את מתנתו. יום אחד, ישב הרב של בית הכנסת ללמוד ושמוע קולות. הוא הציץ וראה את היהודי שם את החלות ומדבר להשם ש"אכל". הוא ירד מהר למטה וצעק על היהודי: "טיפש ועם הארץ! מה אתה צוחק על אלוקים? להשם יש גוף? הוא אוכל חלות?!

תמתין פה רגע ותראה את האמת! הם התחבאו, ואז ראו את השמש נכנס ולוקח את החלות. היהודי הפשוט הבין שטעה. הוא התחיל לבכות בלב נשבר, ביקש סליחה על "הטפשות" שלו, והלך לביתו עצוב ומדכא. שלח האר"י הקדוש לקרוא לאותו רב לחדרו, ואמר לו: "דע לך! מיום שחרב בית המקדש לא היתה לקדוש ברוך הוא שמחה עצומה ונחת רוח גדולה מהחלות של היהודי הזה! הוא לא עשה את זה מרוע, הוא עשה את זה מאהבה ותמימות פשוטה וטהורה. השם אמנם לא אוכל כי הוא רוחני, אבל היתה לו שמחה גדולה על שעצרת את האהבה הזו בצעקות - יש צער גדול בשמים".

נתן להשיג את ספרי הבדיחות "כל יום מורים" עם משלוח עד הבית: 052-477-0297.
להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים, חפשו: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש".
לשיעורים המוקלטים: 073-351-1148

לפני מאות שנים, בעיר צפת, חי יהודי פשוט מאוד. היה לו לב טהור ורצון עצום לעשות נחת רוח לבורא עולם. שבת אחת, הוא שמע את רב בית הכנסת דורש על "לחם הפנים" שהיו מקריבים בבית המקדש, והשם, כביכול, היה "נהנה" ומקבל אותו בשמחה.

כשחזר הביתה, בקש מאשתו לֵאפֹת שתי חלות מהקמח הכי נקי ומשבח. ביום ששי בצהריים, הוא הגיע בשקט, פתח את ארון הקודש, הניח את החלות הריחניות ליד ספרי התורה והתפלה מעומק הלב: "רבונו של עולם! אני אוהב אותך. אין לנו בית מקדש, אז הבאתי לך את החלות האלה שיהיו לך כלחם הפנים. בבקשה, תאכל מהן ותשמח!"

כעבר חצי שעה הגיע שמש בית הכנסת לנקות. הוא פתח את ארון הקודש, ראה שתי חלות עסיסיות, שם אותן בשק שלו והלך הביתה לאכול אותן מבלי לספר לאיש. בערב שבת הגיע היהודי הפשוט, פתח את הארון בשקט, וראה ש... החלות נעלמו! הוא רץ לאשתו ואמר לה: "נס! הקדוש ברוך הוא אכל את החלות שלנו! נמשיך להביא לו כל שבוע!".

וכך קרה כל שבוע. היהודי היה מביא

מאתגרים את הנשמה

פניקה בידת המטמון של נפולאון

מאת צבי אריה אדלר
ציור יחודה ישראל

בחסות עיתון קומיקס
קומיקס
072-2550600

את הסיפור המלא ניתן להשיג בתנויות הספרים המובחרות

הזוכה של השבוע

אלו התשובות הנבחרות של תלדיה המקסימה והצדקת אפרת טוביבי. היא ענתה נכון על כל השאלות וזכתה בפרס שלנו!

ילדים מתוקים וצדיקים - גם אתם יכולים! אנחנו מחכים לתשובות שלכם!

היכן מסתתר?

עידן ויהונתן מחפשים את המטמון ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 יתושים 22 פילים

הקדחות

בפעם הראשונה שטסתי במטוס התרגשתי נורא. ממש הרגשתי בעננים...

לעולם אל תפקירו את הבריאות שלכם! כשהייתי קטן סבלתי מעין עצלה, אחרי שלושים שנה זה התפשט לכל הגוף...

ארבעה מהנדסים נכנסים לאוטו, אבל האוטו לא מניע. החשמלאי אומר: "המצבר מת". הכימאי אומר: "אין דלק". המכונאי אומר: "מערכת ההזרקה לא עובדת". מתכנת המחשבים אומר: "חברה יש לי רעיון, בואו נצא כלנו מהאוטו ונבנס שוב".

30 שניות במיקרוגל: נשים: עורכות שלחן, מדברות בטלפון, מרימות כביסה, מוזגות שתיה... גברים: עומדים וסופרים לאחר כאלו זה שגור חללית.

השאלות:

- 1 באיזה גן לומד מולי?
- 2 היכן מתקנים מנן ותיקיו?
- 3 באיזו פתה לומד ישי?
- 4 האם קים באזור בית כנסת?
- 5 איזה יום היום?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

ילדים יקרים,
עליכם לענות על השאלות הבאות! הצלחתם? איזה יומי! שלחו לנו למיל את התשובה עם שמכם, ואולי תזכו בפרס!

את התשובות יש לשלח אך ורק למיל
MAG@TV2000.CO.IL

עיצוב חנים לשגרירי המגזין ומצטרפים חדשים

לעיצוב מגזין אישי: MAG@TV2000.CO.IL

יש לכם אירוע? מזל טוב!
2000 משתתף בשמחתכם!
בואו להפתיע את המשפחה והאורחים עם מזכרת ייחודית - מגזין בעיצוב אישי

"ויהי אור"

התחלה חדשה אזהזדמנות שלך להצטרף
לנבחרת מזכי הרבים ולהפיץ את המגזין.

לזיכוי הרבים חייג כעת או סרוק:

073-286-6527